

**PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA
NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
SOŁECTWA CZERWONA GÓRKA
NA TERENIE GMINY ŁĄCZNA**

Opracował

Rafał Koziel

Kielce, 2014/2016

SPIS TREŚCI

I. ZAWARTOŚĆ PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

1. Wprowadzenie.
 - 1.1. Informacje wstępne.
 - 1.2. Podstawa prawna prognozy.
 - 1.3. Materiały wejściowe.
2. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.
3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.
6. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

II. ANALIZA I OCENA

1. Istniejący stan środowiska przyrodniczego oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
3. Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywanego mpzp.
5. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko.

III. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

IV. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzonej do tego wyboru albo wyjaśnienia braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Bibliografia

1. WPROWADZENIE

1.1. Informacje wstępne.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Czerwona Górka na terenie gminy Łączna, nazwana w dalszej części opracowania prognozą. Niniejszy projekt planu stanowi zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Łączna w zakresie obrębu geodezyjnego Czerwona Górka i stanowi jego nową edycję. Dlatego też w dalszej części prognozy nazwany został "planem".

Zgodnie z art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zakres i stopień szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

W trakcie podania publicznej informacji o przystąpieniu do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko uwagi i wnioski do prognozy nie wpłynęły.

1.2. Podstawa prawna prognozy.

Podstawą prawną opracowania niniejszej prognozy jest art. 46 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2013, poz. 1235 ze zm.).

Przy opracowaniu prognozy wykorzystano przepisy następujących aktów prawnych:

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1232 ze zm.);
2. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2013, poz. 1235 ze zm.);
3. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 199 ze zm.);
4. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 1651);
5. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.);
6. Ustawa z dnia 1 lipca 2011r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 ze zm.);
7. Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 469 ze zm.),
8. Ustawa z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. nr 106, poz. 675),
9. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 909 ze zm.);
10. Ustawa z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. 2013r. poz. 1409 ze zm.);
11. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. 2015r., poz. 460 ze zm.);
12. Ustawa z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 ze zm.);
13. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 782 ze zm.);
14. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 1515 ze zm.);
15. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 71);
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (t.j. Dz. U. z 2012, poz. 1031);
17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112);

18. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzeniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz z sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800);
19. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. nr 192, poz. 1883);
20. Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430 ze zm.);
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010r. w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510 ze zm.);
22. Uchwała Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2015r. poz. 2655).

1.3. Materiały wejściowe.

1. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Czerwona Górka na terenie gminy Łączna,
2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Łączna, uchwalony Uchwałą Rady Gminy w Łącznej Nr 8/III/2004 Rady Gminy w Łącznej z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Łączna (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 85, poz. 1301),
3. Opracowanie ekofizjograficzne gminy Łączna,
4. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łączna,
5. Raporty o stanie środowiska, WIOŚ, Kielce,
6. Dane Urzędu Statystycznego w Kielcach.

Wykorzystano, także następujące mapy:

1. Mapę geologiczną Polski 1:200 000 (Instytut Geologiczny, 1977)
2. Podział hydrograficzny Polski 1: 200 000 (IMI GW, Warszawa 1980)
3. Podział fizycznogeograficzny wg Kondrackiego (PWN, Warszawa 1998)

W pracach nad prognozą oceniono stan i funkcjonowanie środowiska, rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i inne ustalenia zawarte w projekcie zmiany planu. Dokonano kompleksowej oceny skutków realizacji ustaleń zmiany planu na poszczególne komponenty środowiska, obiekty chronione i zmiany w krajobrazie. Uwzględniono działania łagodzące niekorzystne oddziaływania.

2. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.

2.1. Przedmiot ustaleń projektu planu.

Projekt planu obejmuje teren położony w granicach gminy Łączna i obejmuje miejscowość Czerwona Górka. Przedmiotem ustaleń zmiany planu jest określenie przeznaczenia terenów i zasad ich zagospodarowania zgodny z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, celem opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub jego zmiany jest ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.

Teren objęty planem posiada obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który uchwalony został Uchwałą Nr 8/III/2004 Rady Gminy w Łącznej z dnia 6 kwietnia 2004 r. w prawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Łączna (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 85, poz. 1301). Tak, więc niniejszy plan zagospodarowania przestrzennego jest zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej sołectwa Czerwona Górka.

W projekcie planu uwzględniono uwarunkowania wynikające z powszechnie obowiązujących przepisów prawnych, przepisów prawa miejscowego oraz ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łączna.

Oznaczeniami graficznymi, które są obowiązującymi ustaleniami projektu planu są w szczególności: linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania oraz nieprzekraczalne linie zabudowy.

2.2. Przeznaczenie terenów.

Projekt planu wyznacza tereny funkcjonalne o następującym przeznaczeniu podstawowym:

- 1) MN, MN1 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 2) RM - tereny zabudowy zagrodowej,
- 3) UM - tereny zabudowy mieszkaniowej i usług,
- 4) UK - tereny kultu religijnego,
- 5) U - tereny usług,
- 6) R - tereny rolnicze,
- 7) ZL - tereny lasów,
- 8) Z - tereny zieleni łąkowej,
- 9) WS - tereny wód płynących,
- 10) W - teren ujęcia wód podziemnych,
- 11) KD-Z - teren drogi zbiorczej,
- 12) KD-L1 - tereny dróg klasy lokalnej,
- 13) KD-D, KD-D1, KD-D2, KD-D3 - teren dróg klasy dojazdowej,
- 14) KDW1, KDW2 - drogi wewnętrzne,
- 15) K - teren oczyszczalni ścieków,
- 16) KK1 - istniejąca linia kolejowa - teren zamknięty wraz ze strefą,
- 17) KK2 - istniejąca linia kolejowa,
- 18) ZC - Teren cmentarza wraz ze strefami ochronnymi 50m i 150m.
- 19) G2 - projektowany gazociąg wysokoprężny DN300,
- 20) KS - teren parkingu.

3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.

Niniejsza prognoza była opracowywana równoległe z projektem planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Czerwona Górka oraz po jego zakończeniu. Punktem odniesienia dla prognozy jest istniejący stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu, określony w opracowaniu ekofizjograficznym.

Dla dokonania oceny skutków oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu skorzystano z doświadczeń zdobytych podczas wykonywania opracowań o podobnej tematyce. Całość ustaleń podporządkowano konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju z zachowaniem racjonalnego i całościowego traktowania zasobów środowiska przyrodniczego.

Podstawowym celem prognozy jest analiza i wskazanie najkorzystniejszych dla środowiska rozwiązań planistycznych, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na wszystkie komponenty środowiska na danym obszarze, jakie może wywołać realizacja ustaleń przestrzennych zawartych w projekcie planu;
- konsultacje wewnętrzne na etapie przygotowywania projektów prognozy i zmiany planu, celem eliminacji rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców.
- pełne poinformowanie o skutkach wpływu ustaleń planu dla środowiska przyrodniczego.

Powyższe zadanie wymaga interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku, przy uwzględnieniu zmian w szeroko rozumianym otoczeniu.

Prognoza została opracowana w powiązaniu z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łączna (obecnie trwają prace projektowe nad zmianą Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łączna), gdyż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego musi być zgodny ze Studium.

Ocenę skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko oparto na analizie uwarunkowań środowiska przyrodniczego i jego wrażliwości na zakłócenia związane z działalnością antropogeniczną w powiązaniu z analizą przewidywanych zagrożeń wynikających z realizacji ustaleń projektu planu. Następnie w tabeli zestawiono dla każdego obszaru funkcjonalnego przewidywaną wielkość oddziaływania na poszczególne elementy środowiska oraz sumaryczną wielkość oddziaływania na środowisko tego obszaru. Wielkość oddziaływania zawiera się w skali czterostopniowej:

- 0 - brak oddziaływania - nie przewiduje się presji projektowanego zagospodarowania na żaden element środowiska, zachowana zostanie dominująca funkcja przyrodnicza tego terenu;
- 1 - słabe oddziaływanie - projektowana forma zagospodarowania w niewielkim stopniu zaburzy stan i funkcjonowanie środowiska, bądź ze względu na niewielką intensywność projektowanego zagospodarowania, bądź ze względu na istniejące przekształcenie środowiska przyrodniczego;
- 2 - umiarkowane oddziaływanie, projektowana forma zagospodarowania w stopniu umiarkowanym zaburzy stan i funkcjonowanie środowiska, ale nie wykluczy całkowicie możliwości zachodzenia w środowisku procesów przyrodniczych;
- 3 - silne oddziaływanie - projektowana forma zagospodarowania w stopniu silnym zaburzy stan i funkcjonowanie środowiska, może wykluczyć możliwości zachodzenia w środowisku procesów przyrodniczych;
- 4 - bardzo silne oddziaływanie - projektowana forma zagospodarowania w bardzo silnym stopniu zaburzy stan i funkcjonowanie środowiska, prawdopodobnie wykluczy możliwości zachodzenia w środowisku procesów przyrodniczych.

Wnioski do planu sformułowano w oparciu o zapewnienie podstawowego funkcjonowania terenów przyrodniczych, ochrony obszarów cenniejszych w granicach projektu zmiany planu i w jego otoczeniu oraz zgodności projektu planu ze wskazaniem do zagospodarowania wynikającymi z opracowania ekofizjograficznego.

Przy sporządzaniu prognozy posłużono się głównie metodami analitycznymi i waloryzacyjnymi. Skutki wpływu realizacji ustaleń planu na obszar Natura oraz na środowisko zostały oszacowane poprzez prognozowanie zmian poszczególnych elementów środowiska oraz prognozowanie oddziaływań na cele przedmiot i integralność obszarów Natura 2000. Punktem odniesienia był aktualny stan środowiska scharakteryzowany w opracowaniu ekofizjograficznym. Zastosowane metody prognozowania (analiza opisowa) oparte zostały głównie na zasadzie wykorzystywania publikowanych poradników, wytycznych i przepisów branżowych oraz analogii do skutków realizacji działań o podobnym zakresie i charakterze na temat o zbliżonych uwarunkowaniach środowiskowych.

Na podstawie zastosowanych metod, analiz i ocen sformułowano wnioski odnośnie rozwiązań przyjętych w projekcie zmiany studium w aspekcie ich wpływu na środowisko oraz cele,

przedmiot ochrony i integralność obszarów Natura 2000 oraz sprecyzowane zalecenia odnośnie sposobów minimalizacji potencjalnie negatywnych skutków.

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Proponuje się objąć analizą skutków realizacji postanowień projektu dokumentu, określonym w art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowiska następujące komponenty środowiska i elementy zagospodarowania:

- jakość wód powierzchniowych
- jakość wód podziemnych
- jakość powietrza atmosferycznego,
- klimat akustyczny,
- stopień realizacji projektowanej sieci kanalizacyjnej,
- stopień realizacji zapisów dotyczących wykorzystania ekologicznych nośników energii cieplnej.

Monitoring jakości elementów środowiska proponuje się realizować w zakresie wynikającym z omawianych przepisów dotyczących Państwowego Monitoringu Środowiska, corocznie dla wód powierzchniowych i powietrza atmosferycznego. W odniesieniu do przyrody w cyklu 5 letnim.

Ponadto zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowaniu planów miejscowych. Ocena odbywa się raz w czasie kadencji.

5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu.

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Czerwona Górka na terenie gminy Łączna nie powodują transgranicznego oddziaływania, gdyż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego oddalony jest od granic państwa o kilkaset kilometrów i jego ustalenia nie będą mieć wpływu na tereny przygraniczne. Ponadto na terenie sołectwa nie są planowane duże inwestycje mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które z racji wielkości emisji lub intensywności przekształceń środowisko przyrodniczego, mogłyby powodować oddziaływania transgraniczne.

6. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem sporządzanym obowiązkowo dla projektów planów miejscowych gmin, ich części lub ich zmian. Niniejsze opracowanie zostało wykonane dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Czerwona Górka na terenie gminy Łączna.

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu na środowisko przyrodnicze realizacji ustaleń zawartych w projekcie tego planu miejscowego. Przy określaniu sposobów zagospodarowania terenów w projekcie planu miejscowego należy zapewnić warunki do utrzymania równowagi przyrodniczej, racjonalnej gospodarki zasobami przyrodniczymi środowiska, ochrony walorów krajobrazowych oraz warunków klimatycznych. Zagospodarowanie terenu powinno ponadto w jak największym stopniu zapewniać zachowanie naturalnych walorów terenu.

Przewidziany sposób zagospodarowania terenu przyczyni się do zmian w środowisku przyrodniczym przedmiotowego obszaru, ponieważ nowe zainwestowanie będzie powodować zmiany w środowisku przyrodniczym i nie da się ich całkowicie wyeliminować. Realizacja nowych obiektów winna być zgodna z wytycznymi zawartymi w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Prognoza poddaje analizie stan środowiska na obszarze objętym projektem planu miejscowego. Przedstawia najważniejsze zagrożenia oraz potencjalne zmiany, jakie nastąpią w środowisku w wyniku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego.

Zgodnie z wykonanym dla potrzeb projektu planu miejscowego opracowaniem ekofizjograficznym stan środowiska na omawianym terenie należy uznać za dobry.

W wyniku przeprowadzonej analizy zidentyfikowano konflikty pomiędzy terenami funkcjonalnymi wyznaczonymi w projekcie planu miejscowego a naturalnymi predyspozycjami terenu określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym. Dotyczy to zabudowywania dolin rzecznych oraz terenów o niekorzystnych warunkach fizjograficznych dla zabudowy.

Teren objęty granicami planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego w granicach obrębu geodezyjnego Czerwona Górka, gm. Łączna wyznaczono zgodnie z Uchwałą Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2015 r. poz. 2655) strefę krajobrazową "B" i "C". Ustalenia planu w zakresie strefy krajobrazowej "B" nie kolidują z zasadami ochrony wynikającymi z powyższej uchwały, ponieważ teren nią objęty pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu. Natomiast w strefie krajobrazowej "C" nie ustalono zakazów. Ustalenia planu nie kolidują również z celami i działaniami czynnej ochrony ekosystemów w jakie obowiązują w strefie krajobrazowej "B" oraz z celami i działaniami związanymi z ochroną krajobrazową i kulturą. Projektowane zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym nie spowodują znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko i cele ochrony obszarów chronionych. Projekt planu zakłada wyłączenie z zabudowy doliny stale i okresowo prowadzące wody, jako tereny o niekorzystnych warunkach fizjograficznych dla rozwoju zabudowy.

Ponadto projektowane zagospodarowanie terenu nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na cele, przedmiot ochrony i integralność obszaru NATURA 2000, tj. na specjalny obszar ochrony siedlisk NATURA 2000 "Ostoja Barcza", który położony jest poza granicami terenu objętego planem miejscowym w odległości ok. 300 m na zachód od granic opracowania planu. Obszar Natura 2000 "Lasy Suchedniowskie" oddalony jest ok. 640 m na północ od granic opracowania planu.

Część planowanych form zagospodarowania może spowodować zmiany w środowisku. Dotyczy to w szczególności zwiększenia powierzchni terenów mieszkaniowych i usługowych. W związku z powyższym należy ograniczyć do minimum te zmiany, poprzez rygorystyczne przestrzeganie przepisów prawnych z zakresu ochrony środowiska oraz przestrzeganiu zaleceń zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu planu. Pozwoli to na zachowanie zasady zrównoważonego rozwoju.

II. ANALIZA I OCENA

1. Istniejący stan środowiska przyrodniczego oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

1.1. Położenie obszaru objętego projektem planu.

Teren objęty planem się na gruntach wsi Czerwona Górka, w gminie Łączna, powiat skarżyski, w woj. świętokrzyskim.

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski teren leży w mezoregionie Góry Świętokrzyskie (342.34-35), natomiast według szczegółowego podziału tego mezoregionu na mikroregiony jest to teren Pasma Klonowskiego (342.342). Najwyższym punktem tego wzniesienia jest szczyt Bukowa Góra o rzędnej 482 m n.p.m., co przy rzędnej terenu u podstawy góry 370 m n.p.m. daje 112 m deniwelacji powierzchni terenu.

Pod względem hydrograficznym analizowany obszar znajduje się w strefie wododziałowej. Grzbietem pasma Bukowej Góry biegnie dział wodny II rzędu pomiędzy zlewniami rzek Kamienna i Nida.

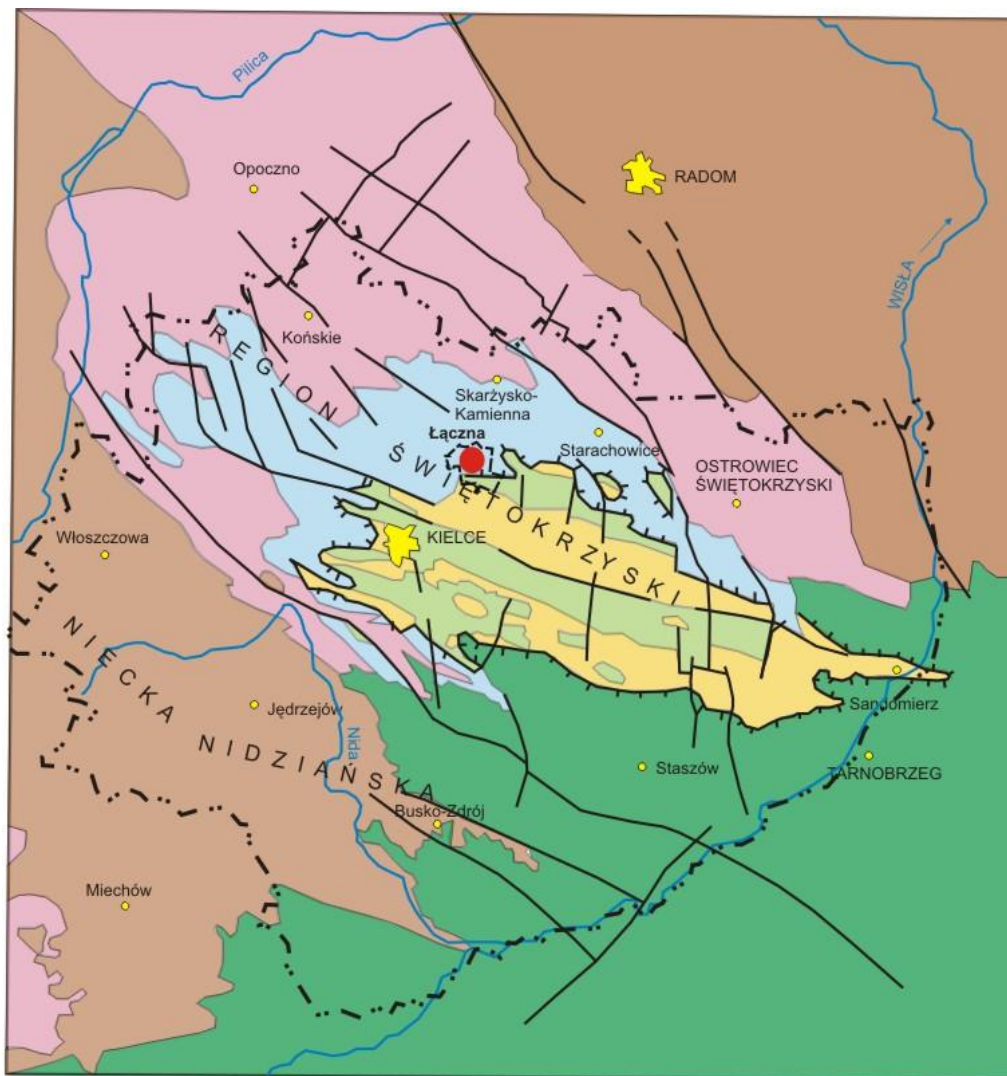
Teren odwadniany jest rzekę Kamionkę i jej bezimienne dopływy. Rzeka Kamionka jest prawostronnym dopływem rzeki Kamiennej.

1.2. Rzeźba terenu.

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski teren leży w mezoregionie Góry Świętokrzyskie (342.34-35), natomiast według szczegółowego podziału tego mezoregionu na mikroregiony jest to teren Pasma Klonowskiego (342.342). Najwyższym punktem na terenie gminy Łączna jest szczyt Bukowa Góra o rzędnej 482 m n.p.m., co przy rzędnej terenu u podstawy góry 370 m n.p.m. daje 112 m deniwelacji powierzchni terenu.

1.3. Budowa geologiczna.

Obszar objęty planem jest położony w obrębie północno-wschodniej części mezozoicznego obrzeżenia trzonu paleozoicznego Gór Świętokrzyskich (ryc. 1.). Pod względem budowy tektonicznej obszar gminy Łączna stanowi fragment struktury paleozoicznej wyżyn środkowopolskich – strefy łysogórskiej, ograniczonej na północy jednostkami strukturalnymi wału środkowopolskiego (Stupnicka 2007). Granica pomiędzy strukturami przebiega poprzecznie z kierunku NE na SW około 4 km na północny-wschód od południowo-wschodnich granic administracyjnych gminy Łączna, u podnóża Pasma Klonowskiego, zaliczanego już do strefy łysogórskiej. Głębsze podłoże strefy łysogórskiej tworzą utwory silnie sfałdowane i wydźwignięte podczas orogenezy kaledońskiej i hercyńskiej oraz wyniesione w związku z blokową tektoniką alpejską. Tworzą one równoleżnikowy układ fałdowych jednostek synklin i antyklin, poprzecinanych poprzecznymi i podłużnymi dyslokacjami tektonicznymi. Idąc od północy obszaru gminy głównymi jednostkami są: synklina łącznej, antyklina łącznej, synklina michniowska, antyklina klonowska, synklina barczy. Strefa łysogórska obejmuje północną część trzonu paleozoicznego Gór Świętokrzyskich i odpowiada regionowi łysogórskiemu (Czarnocki 1919, 1957). Na północnym-zachodzie struktura ta chowa się pod osady permsko-mezozoiczne i rozciągają się do uskoku Pilicy. Skały paleozoiczne strefy łysogórskiej odsłaniają się w trzech jednostkach tektonicznych z których dwie leżą na objętym planem: jednostce łysogórskiej i synklinie bodzentyńskiej.

Objaśnienia: 1-6 formacje litostratygraficzne – skalne (1. trzeciorzęd – paleogen i neogen; 2. kreda; 3. jura, 4. trias, 5. dewon, 6. kambry); 7. ważniejsze uskoki i stery dyslokacyjne; 8. granica wychodni trzonu paleozoicznego Gór Świętokrzyskich, 9. granica województwa świętokrzyskiego, 10. granica gminy Łączna

Ryc. 1. Szkic budowy geologicznej odkrytej bez czwartorzędu dla gminy Łączna na tle budowy geologicznej odkrytej bez czwartorzędu województwa świętokrzyskiego i terenów sąsiednich

Pod względem chronologicznym skały budujące główne jednostki tektoniczne gminy Łączna odpowiadają okresom od kambry do permu, z wyraźną dominacją starszych okresów paleozoicznych (kambry, dewon) i mezozoicznych (trias) – ryc. 1. W przeważającej części obszaru starsze utwory paleozoiku (dewon) znajdują się pod pokrywą osadów permu (niewielkie fragmenty) i mezozoiku (głównie triasu) oraz osadów czwartorzędowych. Wschodnie starszych skał paleozoicznych pojawiają się w strefach kulminacji terenowych, co odpowiada układowi osi głównych jednostek tektonicznych (Kowalczewski, Kowalski 2000). Południową część gminy Łącznej stanowią wschodnie syluru – warstwy rzepińskiej, dewonu – formacji zagorzańskiej i formacji grzegorzowickiej.

Dolne warstwy rzepińskie tworzą szare iłowce mulaste z przewarstwieniami mułowców kruchych z muskowitem oraz piaskowców szarogłazowych, drobnoziarnistych, porowatych. Zawierają wkładki wapienne i iłowcowo-mułowcowe, żelaziste z koralami i trylobitami. Górne warstwy rzepińskie występują w postaci iłowców łupkowych nielicznymi graptolitami, szare i wiśniowe z podrzędnymi przewarstwieniami piaskowców kwarcytowych oraz piaskowców szarogłazowych, szarooliwkowych z małżami i ramienionogami. Miejscami występują też nieliczne wkładki wapieni zapiaszczonych barwy wiśniowej oraz cienkie warstwy syderytu. Miąższość tej serii szacuje się na 400-500 m (Kowalczewski, Kowalski 2000).

Formację zagórzańską stanowią piaskowce dolnego emsu (dewon dolny) o miąższości około 250 m. Przeważają w niej szare i jasnoszare piaskowce kwarcytowe, niemal monomineralne (do 97-99% SiO₂), drobnoziarniste, grubo- i średnioławicowe nad kolorowymi – „pstrymi” mułowcami piaszczystymi, czy piaszczysto-ilastymi oraz iłowcami mulastymi z wkładkami tufitów. Piaskowce tworzą dwa kompleksy skalne przedzielone wkładką mułowcowo-iłowcowo-piaskowcową (Kowalczewski, Kowalski 2000). Są one bardzo odporne na wietrzenie stąd są eksploatowane przez Kopalnię „Bukowa Góra”. Jego serię dolną (plakodermową) stanowią piaskowce, kwarcyty, łupki i zlepieńce, natomiast serię górną – spiryferową stanowią piaskowce i łupki z wkładkami zlepieńców.

Natomiast formację grzegorzowicką eiflu dolnego, o miąższości 150 m, stanowią trzy kompleksy skalne. Dolny złożony z mułowców i iłowców łupkowych – formacja łupków Bukowej Góry, kompleks środkowy to formacja kapkaska reprezentowana przez piaskowce kwarcytowe oraz piaskowce żelaziste, a także mułowce z wkładkami iłowców łupkowych. Kompleks górny, marglisto-wapienno ilasty nadal pozostaje bez nazwany (Kowalczewski, Kowalski 2000).

Na północ od strefy skał dewońskich na terenie gminy Łącznej na powierzchnię głównych struktur fałdowych wychodzą utwory triasu dolnego (łupki, zlepieńce, piaskowce, mułowce) i górnego (piaskowce, mułowce, łupki i ily). Żwir w skałach grubodetrytycznych złożony jest z kwarcu białego, mlecznego i różowego.

Skały triasu przykryte są utworami czwartorzędowymi, detrytycznymi o silnie zredukowanym profilu litostratygraficznym, który zdecydowanie się powiększa w północnej części obszaru badanej gminy. Osady te są przemieszczonymi stokowo z glinami zwietrzelinowymi ze zmiennym udziałem ostrokrawędzistego gruzu i bloków miejscowych, gdzieś przewarstwianych napłyniętym drobnoziarnistym detrytusem. W ich składzie brakuje składników skandynawskich. Utwory te jako „wietrzliny uwarstwione” występują w dolinach południowego i środkowego obszaru gminy. Dodatkowo doliny rzeczne gminy Łączna wypełnione są lessami (złodowacenie północnopolskie – plejstocen) oraz piaskami i żwirami rzeczными z soczewkami glin i otoczków soliflukcyjnych w stropie oraz sporadycznie glinami, piaskami i mułkami peryglacialnymi z głazami (złodowacenie środkowopolskie-plejstocen).

1.4. Surowce mineralne.

Na terenie objętym projektem planu występuje fragment udokumentowanego złoża piaskowców triasowych "Czerwona Górka" w kategorii C₂ o zasobach bilansowych wynoszących 30 298 tys. ton. Złoża tego nie przewiduje się do eksploatacji z uwagi na potrzebę ochrony walorów krajobrazowych.

1.5. Wody powierzchniowe.

Teren objęty planem położony jest w zlewni rzeki Wisły, a odwadniany jest rzekę Kamionkę i jej bezimienne dopływy. Rzeka Kamionka jest prawostronnym dopływem rzeki Kamiennej.

Rzeka Kamionka – długość rzeki w granicach gminy Łączna wynosi około 17 km, w granicach planu ok. 3,5 km, spadek 5 ‰ (5 m na 1 km długości rzeki). Znaczna różnica wysokości przy niewielkiej długości rzeki, duża nierównomierność odpływu nadaje rzece charakter górski. Obszar źródłowy rzeki znajduje się u podnóża Góry Cisowej (406 m npm) i Jamno (396 m npm) w Łącznej. Skąd płynie do miejscowości

Kamionki, potem w kierunku N aż do Berezowa, następnie przez Zalew w Suchedniowie, Rejowie wpływa lejkowatym ujściem do Kamiennej w Skarżysku-Kamiennej.

W dolinie Kamionki występuje duże bogactwo fauny (jaszczurka zwinka, padalec, żmija zygzakowata, zaskroniec, zając, lis, sarna, bażant, bocian czarny, czajka, czyż, dzięcioł zielonosiwy, gagoł, jaskółka brzegówka, jastrząb, kaczka krzyżówka, kruka, kuropatwa, łabędź niemy, myszółw, pliszka żółta, płaskonos, potrzos, skowronek polny, słowik szary, szczygieł, zimorodek). Nad brzegami Kamiennej spotyka się piżmaka, a w jej wodach żyje : płoć , okoń, kiełb, jazgarz, szczupak, sandacz, jaź, ukleja, kleń, sporadycznie świnka, a także rak (odcinkowo).

Warunki infiltracji i spływu powierzchniowego można ocenić na podstawie przepuszczalności gruntów z uwzględnieniem rzeźby i użytkowania terenu oraz struktury opadów atmosferycznych.

Na obszarze dominuje średnia oraz zróżnicowana przepuszczalność utworów powierzchniowych. Obszary o przepuszczalności słabej, bardzo słabej oraz łatwej występują mozaikowo, zajmując kilka procent ogólnej powierzchni.

Dość duże nachylenia stoków warunkują szybkość obiegu wody, szczególnie w obrębie obszarów zabudowanych. Obszary zabudowane są uszczelnione a procesy infiltracji w ich granicach są silnie ograniczone, a to z kolei sprzyja gwałtownemu spływowi powierzchniowemu wód zwłaszcza opadowych.

Realizacja planu nie wpłynie na przekształcenia doliny cieku wodnego, ponieważ obszar ten pozostaje w dotychczasowym użytkowaniu i nie wprowadzane są jej obręb żadne funkcje, które powodowałyby jej przekształcenie.

Na terenie objętym projektem planu nie występują żadne istniejące i projektowane zbiorniki wód powierzchniowych.

1.6. Wody podziemne.

Według podziału hydrogeologicznego Polski rejon objęty opracowaniem położony jest w obrębie jednostki Region Świętokrzyski (XX), na zachodnim skraju Podregionu Bodzentyńskiego (XX 5), gdzie poziomy użytkowe wód podziemnych występują w utworach dewonu środkowego i podrzędnie dewonu dolnego. W terenie objętym opracowaniem wydajności potencjalnych studni są określone jako niższe niż 10 m³/h, a zwierciadło wód podziemnych występuje bardzo głęboko, nawet do 80 m p.p.t. Ze względu na bardzo cienką pokrywę utworów czwartorzędowych, brak tutaj także oddzielnego poziomu wód czwartorzędowych.

Na terenie objętym projektem planu występuje GZWP nr 415 – Górna Kamienna, położony w obrębie triasu dolnego i środkowego. Według opracowania dokumentacji hydrogeologicznej dla ustanowienia stref ochronnych zbiornika, zatwierdzonej decyzją MOŚ, ZNiL nr Gokdh/BJ/489-6079/98 z dnia 1 października 1998 r. jego zasoby dyspozycyjne oszacowano na 24,5 m³/dobę), przy module zasobowym wynoszącym 1,02 l/s na 1 km². Zasoby dyspozycyjne w obrębie obszaru gminy wynoszą 121 m³/h tj. 1453 m³/d.

Wody podziemne na terenie Czerwona Górka, ujęcie o wydajności 93,0 m³/h, przy depresji 33,0 m. Według pozwolenia wodnoprawnego OS.1.6210/290/95 z dnia 04.01.1996 r. ważnego do i 2015r. Pobór wody przedstawia się następująco:

Qśr.dobowe = 1213 m³/d,

Qmax.dobowe = 1532 m³/d,

Qmax.godz. = 93,0 m³/d,

Ustalenia projektu planu chronią zasoby zbiornika poprzez działania uwzględniające ochronę wód podziemnych i powierzchniowych przed zanieczyszczeniem. A zwłaszcza przez:

- 1) zakaz budowy ujęć wód podziemnych do celów nie związanych z zaopatrzeniem w wodę ludności lub produkcją żywności,

- 2) zakaz prowadzenia rurociągów transportujących substancje ropopochodne mogące zanieczyścić wody podziemne,
- 3) nakaz stosowania zabezpieczeń przed przenikaniem zanieczyszczeń do wód podziemnych.

1.7. Zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków.

Teren objęty opracowaniem zaopatrywany jest w wodę z istniejącej sieci wodociągowej pracującej w oparciu o ujęcie wód podziemnych, które położone na terenie objętym projektem planu.

Północna część miejscowości Czerwona Górka objęta jest systemem kanalizacji sanitarnej, a ścieki za odprowadzane są do istniejącej oczyszczalni ścieków, która położona jest na terenie objętym projektem planu. Docelowo zakłada się, że cały obszar objęty projektem planu zostanie objęty systemem kanalizacji sanitarnej za wyjątkiem terenów, które z przyczyn ekonomicznych i ukształtowania terenu nie mają możliwości podłączenia do sieci kanalizacji sanitarnej. Tak więc ścieki sanitarne na takich terenach gromadzone będą w szczelnych zbiornikach bezodpływowych i okresowo wywożone wozami asenizacyjnymi do gminnej oczyszczalni ścieków.

1.8. Zagrożenie powodziowe.

Na obszarze objętym ustaleniami planu występują tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi i wskazuje się na rysunku planu granicę zasięgu zalewu bezpośredniego wodą o prawdopodobieństwie 1% od rzeki Kamionki. W strefie tej wprowadza się zakazy wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności zakaz budowy kubaturowych obiektów budowlanych, zakaz zmiany ukształtowania terenu oraz prowadzenia czynności, które utrudniać będą naturalny spływ wód.

Ustalenia planu utrzymują istniejącą zabudowę z dopuszczeniem jej remontów. Takie działania pozwolą na ochronę terenów stwarzających zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi oraz na ochronę ekosystemu dolinnego, który jest również terenem podmokłym.

Zgodnie z ustaleniami planu, na części terenu objętego granicą bezpośredniego wodą o prawdopodobieństwie 1% dopuszczono realizację nowej zabudowy na następujących warunkach:

- 1) zakaz realizacji podpiwniczeń budynków,
- 2) nakaz realizacji poziom "0" budynków powyżej rzędnej zalewu wód 1%,
- 3) nakaz stosowania zabezpieczeń przeciwwilgociowych budynków.

Powyższe warunki zostały pozytywnie uzgodnione przez właściwy organ ds. ochrony terenów zalewowych, tj. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie. A ich uwzględnienie nie spowoduje zagrożenia dla zdrowia i mienia ludzi.

1.8. Zagrożenia przyrodnicze i ryzyko wystąpienia poważnej awarii.

Do istotnych zagrożeń naturalnych należą przyrodnicze zjawiska katastroficzne. W warunkach przyrodniczych naturalne zjawiska katastroficzne mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo i działalność ludzi oraz na twory ich działalności to głównie: powódzie, ruchy masowe wierzchniej warstwy litosfery i ekstremalne stany pogodowe. Powszechnym zagrożeniem w warunkach środowiska przyrodniczego są ekstremalne stany pogodowe, jak bardzo silne wiatry, długotrwałe, intensywne opady deszczu lub śniegu. Zapobieganie ekstremalnym warunkom pogodowym jest niemożliwe, a likwidacja skutków jest kwestią organizacyjną. Zagrożenie pożarowe występuje szczególnie w porze letniej podczas suszy.

Przez „poważną awarię” rozumie się zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie przemysłowego magazynowania lub transportu, w którym występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, natomiast przez „poważną awarię przemysłową rozumie się poważną awarię w zakładzie” zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2007r. Prawo Ochrony Środowiska. Szczególnie zagrożone poważną awarią są obiekty przemysłowe stwarzające zagrożenie wystąpienia awarii przemysłowych oraz drogi szybkiego

ruchu. W zakresie przeciwdziałania takim wypadkom zapobiegać może przestrzeganie przepisów BHP i ppoż.

Na terenie objętym projektem planu nie występują i nie planuje się terenów, na których mogłyby powstawać inwestycje stanowiące źródło poważnej awarii w myśl rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002r. w sprawie rodzaju i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. Nr 58, poz. 535 ze zm.).

1.10. Charakterystyka warunków glebowych.

Na terenie objętym planem podstawowe znaczenie gospodarcze mają średniej jakości gleby bielcowe lub brunatne wylugowane, wytworzone najczęściej z piasków gliniastych, rzadkich rędzin lub lessów.

Trzecią co do znaczenia grupą gleb są gleby hydromorficzne, wytworzone w warunkach trwałego uwilgotnienia. W grupie tej występują:

- ✓ gleby glejowe – stanowią je gleby deluwialne występujące jako użytki zielone. Nadmierne nawodnienie spowodowało rozwój procesów glejowych, redukujących zawartość substancji odżywczych i powodujących zakwaszenie.
- ✓ gleby mułowcowo – torfowe i torfowo – mułowe, w których warstwy torfu przemieszane są mineralnym mułem. Występują one w dolinach większych rzek.
- ✓ gleby torfowe i torfowo – murszowe wytworzone są z torfów przeważnie niskich, przy czym niektóre z nich posiadają rozwinięty poziom murszenia.
- ✓ gleby murszowo – mineralne powstałe na terenach zatorfionych, zawierające w poziomie próchnicznym znaczne ilości słabo rozłożonej substancji organicznej. Zaliczane są do gleb organicznych lub mineralno – organicznych.
- ✓ mady, gleby powstałe z osadów rzecznych występują na terenie cieków wodnych.

Pod wpływem czynników naturalnych oraz antropogenicznych zachodzi pogorszenie właściwości użytkowych gleby, czyli ich degradacja. Głównymi przyczynami, które powodują obniżenie właściwości produkcyjnych gleb są: niewłaściwe użytkowanie rolnicze gleb, błędne stosowanie środków ochrony roślin i nawozów sztucznych oraz oddziaływanie transportu i gospodarki komunalnej. Z punktu widzenia ochrony środowiska najważniejsze jest zapobieganie zanieczyszczeniom metalami ciężkimi. Tego typu zanieczyszczenia występują na terenach i w otoczeniu zakładów przemysłowych, w pobliżu tras komunikacyjnych oraz w obszarach objętych oddziaływaniem odpadów komunalnych.

Zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych wyróżnia się podstawowe kierunki ochrony gruntów rolnych i leśnych:

- ochronę ilościową polegającą na ograniczeniu przeznaczenia tych gruntów na inne cele,
- ochronę jakościową polegającą na zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji, szkodom powstającym w wyniku działalności nie rolniczej i nieleśnej, przywracaniu i poprawianiu ich wartości,
- zachowaniu torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych,
- poprawianiu wartości użytkowej gruntów leśnych oraz zapobieganiu obniżenia ich produktywności.

Na cele nierolnicze i nieleśne można przeznaczyć przede wszystkim grunty oznaczone w ewidencji gruntów jako nieużytki, a w razie ich braku – inne grunty o niższej przydatności rolniczej.

Na obszarze objętym projektem planu w obrębie terenów przewidzianych do zabudowy znajdują się gleby słabe V i VI klasy bonitacyjnej, pochodzenia mineralnego nie wymagające uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze.

1.11. Szata roślinna.

Pod względem geobotanicznym rejon ten zalicza się do Krainy Gór Świętokrzyskich, okręg łysogórski północny.

W sąsiedztwie terenu objętego projektem planu stanowią lasy Skarbu Państwa, będące w zarządzie Nadleśnictwa Zagnańsk. Stanowią drzewostan budkowy i jodłowo-bukowy z domieszką sosny, świerka, dębu, oraz innych drzew, które ukształtowały się na płytkich glebach ilastych i piaszczystych podścielonych skałą macierzystą (kwarcytami). Pod względem botanicznym drzewostan wykazuje niewielką zmienność siedliskową. Na większości terenu dominuje kwaśna buczyna niżowa, która zajmuje południową i wschodnią część terenu objętego zmianą planu. Drzewostan zdominowany jest przez dorodne drzewostany bukowe, oraz towarzyszące jodła, świerk, grab, brzoza. Runo jest bardzo słabo zwarte, reprezentowane przez takie gatunki jak: jagoda czernica, kosmatka owłosiona, konwalia dwulistna, przetacznik leśny, liczne paprocie - narecznica samcza, narecznica szerokolistna, wietlica samicza, oraz gatunki jeżyn. Ten typ siedliska jest chroniony, oraz traktowany jest jako siedlisko naturalne, o kodzie: 9110. Na niewielkiej części terenu wykształciło się siedlisko boru sosnowego. Występuje ono na ubogich i silnie zakwaszonych glebach bielcowych. Drzewostan stanowi sosna zwyczajna, jodła i dąb z niewielką domieszką brzozy brodawkowatej. Podszyt, obok podrostu drzew, budują: kruszyna pospolita, jarząb zwyczajny i bez koralowy. Runo ma charakter krzewinkowy z domieszką borówek, czernicy i brusznicy, siódmaczek leśny, konwalia dwulistna, oraz kosmatka owłosiona. Poza tym na terenie górniczym zinventaryzowano jeszcze takie siedliska jak (mające bardzo mały udział):

- wilgotne bory sosnowe ze znacznym udziałem świerka,
- bory jodłowe z niewielkim udziałem świerka, sosny, topoli, brzozy.

W granicach terenu objętego projektem planu lasy odgrywają marginalne znaczenie, gdyż występują tu jedynie małe zagajniki w północno-wschodniej części. Największe znaczenie odgrywają w szacie roślinnej zbiorowiska synantropijne głównie zbiorowiska segetalne i ruderalne, które wykształciły się przede wszystkim na obszarach po uprawach polowych (ugory). Najczęściej spotykanymi gatunkami są: bylica pospolita, jastrzębiec baldaszkowy, stulisz lekarski, stulicha psia, życica trwała, babka zwyczajna, wiechlina roczna, ostróżka polna, jastrzębiec kosmaczek, i inne. Na większości ugorów jakie się tutaj znajdują postępuje naturalna sukcesja wtórna. Siedliska te zarastają przez sosnę, brzozę, osikę i brzozy. Masowo występują jorzyny.

Na niewielkiej części występują łąki ekstensywnie użytkowane, częściowo zarastające przez drzewa lekkonasienne. Są to głównie łąki śmialkowe, lub zaroślowe, które nie należą do siedlisk chronionych i naturalnych. Teren nie ma większego znaczenia z punktu widzenia ochrony obszarowej.

Teren objęty projektem planu (poza terenami zieleni łąkowej) charakteryzuje się stosunkowo zmiennym ukształtowaniem oraz użytkowany jest rolniczo, na którym brak jest roślinności podlegającej ochronie. Występuje tu wyłącznie roślinność niska (trawy i drzewa owocowe). Pod względem przyrodniczym nie stanowią one większej wartości. Na badanym obszarze dominują siedliska obojętne – pól uprawnych i ugorów. Spotykane są tu również świeże i wilgotne łąki i siedliska piaszczyste. Przy ciekach wodnych oraz w lokalnych zagłębieniach terenu spotykane są zbiorowiska szuwarowe oraz świeże, wilgotne łąki.

Na podstawie obserwacji i badań terenowych, wykonanych dla potrzeb opracowania ekofizjograficznego i niniejszego projektu mpzp wyróżniono następujące grupy naturalnych, półnaturalnych i synantropijnych zespołów i zbiorowisk roślinnych zgrupowanych w poszczególne klasy:

- a. zbiorowiska roślin wieloletnich na terenach ruderalnych. Reprezentowane jest przez takie gatunki jak: bylica pospolita, bylica piołun, ostrożeń polny, pokrzywa zwyczajna, wrotycz pospolity, glistnik jaskółcze ziele. Zbiorowiska te nie podlegają ochronie;
- b. nitrofilne zbiorowiska zrębów, terenów wydeptywanych i ruderalnych. Reprezentowana jest przez związek - nitrofilne zbiorowisko krzewiasto zaroślowe jako roślinność z takimi gatunkami jak: wierzba,

brzoza brodawkowata, topola, osika. Znajduje się też poziomka pospolita, malina właściwa. Powyższe zbiorowiska roślinne nie podlegają ochronie;

- c. pierwotne i wtórne trawiaste zbiorowiska łąk i muraw na podłożu mineralnym. Wskazują dużą zmienność i zaawansowanie rozwoju. Reprezentowane są przez takie gatunki jak: tymonka łąkowa, babka lancetowata, szczaw zwyczajny, ostrożeń polny, pięciornik gęsi, krwawnik pospolity, marchew zwyczajna, mniszek pospolity, koniczyna łąkowa, wyka ptasia, jaskier ostry. Zbiorowisko roślinne nie podlega ochronie.
- d. zbiorowiska leśne i zaroślowe. Tą klasę reprezentują zarośla kruszyny i jeżyny m.in. żarnowiec miotlasty, jarząb pospolity, róża dzika. Natomiast ciepłolubne zarośla reprezentowane są przez takie gatunki jak: ligustr pospolity, róża polna, dereń świdwa. Opisanie zbiorowiska roślinne nie podlegają ochronie.

W granicach projektowanego planu, nie stwierdzono występowania gatunków roślin objętych ochroną na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin oraz nie stwierdzono występowania chronionych gatunków grzybów występujących w załączniku rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną.

1.12. Świat zwierząt.

Świat zwierzęcy rejonu związany jest przede wszystkim z terenami rolniczymi i zabudowanymi, gdzie występują liczne owady, ślimaki, wiele gatunków ptaków, płazy, a niekiedy spotykane są większe ssaki jak sarny, jelenie, dziki i gryzonie. W bezpośrednim sąsiedztwie zabudowań wsi zwierzęta te raczej nie są spotykane zbyt często i w większych ilościach, a także nie zakładają one tu swoich miejsc lęgowych.

Fauna (szczególnie bezkręgowce) wykazuje silne związki z szatą roślinną i warunkami mikroklimatycznymi. Zwierzęta tego obszaru można podzielić generalnie na: gatunki leśne, gatunki przestrzeni otwartych oraz gatunki związane z ekosystemami wodnymi. Charakterystyczną cechą fauny gminy jest także obecność gatunków górskich. Są one zwykle składnikami najwartościowszych biocenoz. Wyjątkowo licznie występują one wśród mięczaków i owadów.

Pobliskie lasy i zadrzewienia stanowią schronienie dla wielu gatunków zwierząt. Spośród leśnych gatunków występuje tutaj: sarna, dzik, lis, kuna, borsuk i in. Dużą liczebnością na obszarach leśnych odznaczają się ptaki śpiewające: kowalik, wilga, pelzacz, kilka gatunków sikor, pokrzewka, zaganiacz i in. Część gatunków wybiera za miejsca lęgowe biotopy pośrednie pomiędzy lasami i terenami otwartymi. Żyją tutaj: krogulec, pustułka, turkawka, kukułka, puszczyk i kilka gatunków dzięciołów.

Tereny otwarte (pola uprawne, łąki, pastwiska, nieużytki) zajmują większą część gminy. Występują tutaj drobne gryzonie, ssaki owadożerne (ryjówki, jeże, krety, myszy leśne i polne), drobna zwierzyna łowna (zające, bażanty, kuropatwy) oraz ptaki preferujące przestrzeń otwartą (sikorka bogatka, sikora modraszka, sikora uboga, kos, sroka, sójka, wrona siwa, skowronki, pokrzewki, pliszki, świergotki i in.). Nasłonecznione stoki są zasiedlane przez ciepłolubne gady: żmiję zygzakowatą, jaszczurkę zwinkę i żyworodną oraz żabę trawną i ropuchę szarą. Bogata jest również fauna bezkręgowców, głównie owadów, towarzysząca takim siedliskom.

Wiele gatunków zwierząt związało się z siedliskami antropogenicznymi. W pobliżu ludzkich zabudowań często występują: bocian biały, dudek, kopciuszek, pliszki, jaskółki, sowy, muchołówki, kuna domowa, nietoperze i inne.

Na obszarze projektowanego planu zaobserwowano jak wskazano powyżej kreta i mysz leśną. Wśród gromady ssaki ochronie częściowej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt objęty jest kret. Wymieniony gatunek jest powszechnie występujący w naszym kraju, w związku z tym realizacja ustaleń projektowanego planu nie zagraża jego występowaniu i wyginięciu, ponieważ przed gatunek ten będzie płoszony z terenów

inwestycyjnych przed przystąpieniem do realizacji inwestycji. Zgodnie z powyższym rozporządzeniem gatunki ptaków tj.: sikorka bogatka, sikora modraszka, sikora uboga, kos, sroka, sówka, wrona siwa oraz bażant są objęte ochroną ścisłą. Wymienione gatunki są dość rozpowszechnione lokalnie i w kraju, więc nie są zagrożone wyginięciem, a planowane zagospodarowanie w projekcie planu nie stanowi dla nich zagrożenia.

1.13. Warunki klimatyczne i jakość powietrza atmosferycznego.

Zgodnie z podziałem Polski na dzielnice klimatyczne (wg A. Wosia) gmina Łączna położona jest w regionie zachodniomałopolskim, w strefie małej zmienności częstości występowania poszczególnych typów pogody. Ukształtowanie powierzchni terenu powoduje występowanie różnic mikroklimatu w obrębie poszczególnych siedlisk. Dotyczy to szczególnie różnic temperatury, przymrozków, mgieł, długości okresu wegetacyjnego, jakie występują pomiędzy dnami dolin i stokami a intensywniej nasłonecznionymi wierzchołkami.

Podstawowe parametry klimatyczne dla obszaru gminy przedstawiają się następująco:

średnia temperatura powietrza w roku	6°C
średnia temperatura stycznia	- 5°C
średnia temperatura lipca	17°C
długość zimy	100 dni
długość lata	80 dni
pierwsze jesienne przymrozki	20 X
ostatnie wiosenne przymrozki	30 IV
długość okresu bezprzymrozkowego	ok. 150 dni
długość okresu z pokrywą śnieżną	ok. 90 dni
długość okresu wegetacji	ok. 198 dni
roczna suma opadów	ok. 700 mm
przeważają wiatry północno-zachodnie (pow. 35%)	

Warunki topoklimatyczne

Powyższa ogólna charakterystyka warunków termicznych, wilgotnościowych, opadowych i wietrznych dotyczy całej gminy Daleszyce. Zmienne warunki fizjograficzne (głównie rzeźba terenu) powodują pewne lokalne zróżnicowanie klimatu. Należy wyróżnić następujące jednostki topoklimatyczne:

- Topoklimat ciepły występujący w obrębie zboczy o ekspozycji południowej, południowo-zachodniej, zachodniej i wschodniej** o bardzo dobrych warunkach klimatycznych. Tereny te charakteryzują się bardzo dobrymi warunkami solarnymi i termicznymi, dobrym przewietrzaniem, małą częstotliwością mgieł oraz krótszym okresem zalegania pokrywy śnieżnej. Wyróżniają się więc najbardziej korzystnymi warunkami topoklimatycznymi dla zabudowy mieszkaniowej, specjalnej oraz sadownictwa i warzywnictwa.
- Topoklimat wietrzny, właściwy dla obszarów płaskich** o przeciętnych warunkach topoklimatycznych. Tereny te charakteryzują się dobrymi i przeciętnymi warunkami solarnymi, dobrymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi, bardzo dobrym przewietrzaniem oraz małą częstotliwością występowania mgieł. Tereny te wyróżniają się korzystnymi warunkami do zabudowy mieszkaniowej oraz są wskazane dla uprawy roślin wszystkich odmian.
- Topoklimat chłodny, występujący na północnych zboczach** o mało korzystnych warunkach klimatycznych. Obszary te charakteryzują się najsłabszymi warunkami solarnymi (głównie jesienią i zimą), przeciętnymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi, dobrymi warunkami wietrznymi oraz dłuższym okresem zalegania pokrywy śnieżnej. Tereny te nie są wskazane do zabudowy rekreacyjnej, mieszkaniowej oraz dla upraw wymagających znacznego nasłonecznienia.

- d) **Topoklimat wilgotny, zastoiskowy, właściwy dla dolin rzecznych** o niekorzystnych warunkach topoklimatycznych. Tereny te charakteryzują się gorszymi warunkami solarnymi, niekorzystnymi warunkami termicznymi, wilgotnościowymi, dużą częstotliwością występowania mgieł, słabą wentylacją i utrudnionymi warunkami rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń. Często występuje na nich niekorzystne zjawisko inwersji termicznej, co jest następstwem wychłodzenia się podłoża wskutek wypromieniowania ciepła pobranego w ciągu dnia przez grunt. Powietrze chłodne znajdujące się w warstwie przygruntowej, na skutek niewielkich spadków dolin oraz zapór utrudniających jego spływ zalegać może stosunkowo długo w ich obrębie, nawet do późnych godzin przedpołudniowych. Doliny stanowią rynny spływu chłodnego i wilgotnego powietrza, przez co mają wpływ na stan czystości powietrza atmosferycznego. Obszary te są niekorzystne dla lokalizacji wszelkiej zabudowy oraz wprowadzania zieleni wysokiej. Jednocześnie wskazane są dla łąk i upraw odpornych na niskie temperatury i wymagających znacznej wilgoci.
- e) **Topoklimat umiarkowany właściwy obszarom zabudowanym**. Charakteryzuje się bardziej zróżnicowanym przebiegiem temperatury i wilgotności względnej powietrza, zmniejszonymi prędkościami wiatru oraz zwiększonym zanieczyszczeniem powietrza w stosunku do terenów sąsiednich. W obrębie terenów o intensywnej zabudowie mieszkaniowej nie jest wskazana lokalizacja obiektów uciążliwych i szkodliwych dla otoczenia. Należy dążyć do zwiększenia powierzchni zielonych (parki, skwery) w celu poprawy warunków higieny atmosfery i samooczyszczania się środowiska.
- f) **Topoklimat wilgotny, właściwy obszarom zalesionym**. Charakteryzuje się dużym osłabieniem promieniowania słonecznego, dużą zacisnością, wyrównanym profilem termicznym, podwyższoną wilgotnością względną powietrza, a przede wszystkim bakteriostatycznym działaniem olejków eterycznych. Lasy występujące na siedliskach świeżych i suchych są najbardziej wskazane do wykorzystania rekreacyjnego. Siedliska wilgotne, z uwagi na niekorzystne warunki bioklimatyczne zaliczane są do terenów o małej przydatności dla celów rekreacji.

1.14. Jakość powietrza atmosferycznego i hałasu.

Na terenie objętym projektem planu nie występują żadne źródła uciążliwości akustycznych, poza ruchem samochodowym i kolejowym. Niemniej jednak ruch samochodów jest tak mały (jedynie lokalny), że nie powoduje przekraczanych norm hałasu. Okresowo przekroczenia hałasu komunikacyjnego generowane są przez ruch kolejowy w czasie przejeżdżających pociągów. W związku z powyższym na etapie modernizacji linii kolejowej zostaną zastosowane ekrany akustyczne chroniące istniejącą i planowaną zabudowę przed nadmiernym hałasem. Przy zastosowaniu takich rozwiązań zakłada się, że określone w przepisach odrębnych dopuszczalne progi hałasu nie zostaną przekroczone w stosunku do terenów chronionych akustycznie.

Na mocy ustawy – Prawo ochrony środowiska Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje oceny jakości powietrza w strefach na potrzeby ustalenia odpowiedniego sposobu ocen prowadzonych corocznie. Ocena prowadzona jest w odniesieniu do poszczególnych substancji określonych w Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu, zatem obejmuje: dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek azotu, tlenek węgla, benzen, ozon, pył zawieszony PM10 oraz zawartość ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a) piranu w pyłe PM10 i PM2,5. Podstawowymi kryteriami odniesienia są wartości górnego i dolnego progu oszacowania.

W województwie świętokrzyskim wyróżniono dwie strefy: miasto Kielce i strefa świętokrzyska. Po raz pierwszy poddano ocenie stan jakości powietrza pod względem dotrzymania wartości kryterialnych określonych dla pyłu PM2,5. Wyniki rocznej oceny jakości powietrza było sklasyfikowania poszczególnych stref w województwie w zakresie dającym wynik porównywalności występowania stężeń każdego z normowanych zanieczyszczeń do obowiązujących wartości kryterialnych. W wyniku klasyfikacji dokonanej z

uwzględnieniu kryterium ochrony zdrowia ludzi strefę świętokrzyską, do której należy gmina Daleszyce, przyporządkowano do klasy C z uwagi na przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu PM10 i poziomu docelowego benzo(a)piranu. Obszar całego województwa przyporządkowano do klasy D2 z uwagi na przekroczenia poziomu celu długoterminowego ozonu. Dokonanej z uwzględnieniem kryterium ochrony roślin strefę świętokrzyską przyporządkowano do klasy C oraz D2 z uwagi na przekroczenia poziomu celu długoterminowego ozonu.

1.15. Prawna ochrona przyrody.

Bogactwo walorów przyrodniczych i zróżnicowanie krajobrazowe spowodowały, że cały obszar objęty planem położony jest w granicach Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Na terenie, którego zgodnie obowiązują następujące zakazy wynikające z Uchwały Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2015 r. poz. 2655). W granicach terenu objętego projektem planu wydzielono następujące strefy krajobrazowe:

- 1) "B" - obejmująca tereny kompleksów leśnych (z wyłączeniem lasów łęgowych i olsów, które zostały zaliczone do strefy "A" - *nie występującej w granicach obszaru objętego planem*), murawy kserotermiczne i napiaskowe; są to siedliska niezależne od poziomu wód gruntowych; obejmują tereny cenne przyrodniczo, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt; strefa posiada wysoki rygor ochronny;
- 2) "C" - obejmuje obszary poza strefami "A" i "B"; tereny zabudowy, użytkowane rolniczo, przekształcone przez człowieka; strefa odznacza się najniższymi rygorami ochronnymi, spośród wyznaczonych stref.

Na terenie strefy krajobrazowej "B" ustalono następujące cele i działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- a) zachowanie cennych ekosystemów;
 - utrzymanie lub przywrócenie tradycyjnego użytkowania półnaturalnych zbiorowisk roślinnych (łąki, murawy) m.in. poprzez promowanie i wdrażanie programów rolno-środowiskowych,
 - prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej; stosowanie rębni gniazdowej w cennych płatach siedlisk; zachowanie powierzchni starodrzewi poprzez wyłączenie z użytkowania,
 - likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;
- b) ochrona stanowiska chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
 - edukacja ekologiczna,
 - ochrona poprzez zapewnienie właściwego stanu siedlisk,
 - likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;
- c) ochrona dużych kompleksów leśnych i stref ekotonowych;
 - odnawianie drzewostanów zgodnych z typem siedliska,
 - zapobieganie fragmentacji obszarów leśnych przy realizacji inwestycji,
 - zachowanie i zwiększanie powierzchni zalesionych,
 - zalesianie poza powierzchniami cennymi przyrodniczo siedlisk,
 - likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;
- d) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,
- e) zachowanie istniejącej mozaiki krajobrazu;
 - promowanie ekstensywnych systemów gospodarowania,

- utrzymanie trwałego użytkowania gruntów rolnych,
- f) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi;
 - zalesianie lub utrzymywanie roślinności łąkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,
 - stosowanie orki w poprzek stoku na terenach użytkowanych rolniczo,
- g) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych;
 - powstrzymywanie procesów naturalnej i wtórnej sukcesji,
 - uwzględnienie w planowaniu przestrzennym zachowania stref dalekiego widoku,
- h) zachowanie wartości kulturowych obszaru;
 - promowanie w budownictwie i zagospodarowaniu przestrzennym tradycyjnego stylu architektonicznego budownictwa,
 - rewitalizacja obiektów zabytkowych,
 - poszerzanie katalogu obiektów zabytkowych,
 - promowanie zieleni przydomowej, w tym szczególnej wartości wielokwiatowych ogrodów przydomowych,
 - edukacja.

Na terenie strefy krajobrazowej **"C"** ustalono następujące cele i działania związane z ochroną krajobrazową i kulturową:

- a) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
 - edukacja ekologiczna,
 - ochrona poprzez zapewnienie właściwego stanu siedlisk,
 - likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;
- b) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,
- c) zachowanie istniejącej mozaiki krajobrazu;
 - promowanie ekstensywnych systemów gospodarowania,
 - utrzymanie trwałego użytkowania gruntów rolnych,
- d) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi;
 - zalesianie lub utrzymanie roślinności łąkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,
 - stosowanie orki w poprzek stoku na terenach użytkowanych rolniczo,
- e) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych;
 - powstrzymanie procesów naturalne i wtórnej sukcesji,
 - uwzględnienie w planowaniu przestrzennym zachowania stref dalekiego widoku,
- f) zachowanie wartości kulturowych obszaru;
 - promowanie w budownictwie i zagospodarowaniu przestrzennym tradycyjnego stylu architektonicznego budownictwa,
 - rewitalizacja obiektów zabytkowych,
 - poszerzanie katalogu obiektów zabytkowych,
 - promowanie zieleni przydomowej, w tym szczególnej wartości wielokwiatowych ogrodów przydomowych,
 - edukacja.

Na obszarze POChK w strefie krajobrazowej **"B"** zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania

- czynności związanych racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
 - 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
 - 4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Powyższe zakazy nie dotyczą:

- 1) zadrzewień śródpolnych określonych w pkt. 3, występujących na gruntach oznaczonych w ewidencji gruntów inaczej niż: grunty zadrzewione i zakrzewione lub grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych;
- 2) zakazu określonego w pkt. 3, w przypadku zadrzewień przydrożnych kolidujących z zapewnieniem dostępu (zjazdu) z nieruchomości do drogi publicznej;
- 3) realizacji inwestycji w zakresie budowy urządzeń elektrowni wodnych poza głównym nurtem rzeki, określonych zakazem w pkt. 2;
- 4) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu, określonych zakazem w pkt. 2;
- 5) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Na obszarze POChK w strefie krajobrazowej "C" nie ustalono zakazów.

Teren objęty ustaleniami planu położony jest poza obszarami Natura 2000. Najbliższymi obszarami są: Obszar Natura 2000 "Ostoja Barcza", który położony jest poza granicami terenu objętego planem miejscowym w odległości ok. 300 m na zachód od granic opracowania planu oraz Obszar Natura 2000 "Lasy Suchedniowskie" oddalony ok. 640 m na północ od granic opracowania planu.

Inne obiekty ochrony przyrody nie występują.

1.16. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji obiektów budowlanych z zakresu budownictwa kubaturowego, infrastruktury technicznej oraz komunikacji:

- zaplecze budowy należy zorganizować w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcanie jego powierzchni, a po zakończeniu prac teren należy przywrócić do poprzedniego stanu. Organizować roboty w taki sposób aby minimalizować ilość powstających odpadów,
- odpady należy segregować i składować w wydzielanych miejscach, zapewniając ich regularny odbiór przez uprawnione podmioty. Odpady niebezpieczne, jakie mogą zostać wytworzone w trakcie robót budowlanych należy segregować i oddzielać od odpadów obojętnych celem wywozu do Gminnego Punktu Odpadów Niebezpiecznych,
- utrzymywać w sprawności urządzenia odwadniające z uwagi na potrzebę ochrony wód przed zanieczyszczeniem,
- ścieki socjalno-bytowe z zaplecza budowy należy odprowadzać do szczelnych zbiorników bezodpływowych i wywozić je do najbliższej oczyszczalni,
- prace budowlane w sąsiedztwie terenów objętych ochroną przed hałasem należy prowadzić w porze dziennej (w godz. 6.00-22.00),

- należy ograniczać do niezbędnego minimum wycinkę drzew i krzewów, natomiast drzewa znajdujące się w obrębie placu budowy, nie przeznaczone do wycinki zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi,
- warstwę gleby zdjętą z pasa robót należy odpowiednio zdeponować i po zakończeniu prac ponownie wykorzystać do rekultywacji terenu,
- nie należy powodować ograniczenia wielkości przepływów w ciekach powierzchniowych i wodach podziemnych oraz nie powodować zmiany kierunków i prędkości przepływów wód,
- prace niwelacyjne należy prowadzić w taki sposób, aby uniknąć odwodnienia pobliskich terenów,
- ograniczyć możliwość pylenia podczas przewozu materiałów budowlanych,
- w trakcie budowy niepokojone będą zwierzęta występujące na działce budowlanej oraz w najbliższej okolicy (głównie płazy, gady i ptaki),
- usunięcie roślinności z całego terenu przeznaczonego na prace budowlane, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej,
- możliwie jak w najszerszym zakresie stosowanie materiałów naturalnych (kamień, drzewo) oraz wprowadzenie elementów roślinnych w celu zachowania walorów krajobrazowych,
- uzupełnienie zabudowy w obrębie wykształconych jej struktur przestrzennych,
- kształtowanie estetycznych przestrzeni publicznych, dbałość o ład przestrzenny,
- likwidacja wierzchniej pokrywy glebowej,
- wzrost zapylenia powietrza i pogorszenie warunków akustycznych,
- częściowe przekształcenie krajobrazu. Tereny dotychczas nie zainwestowane zostaną uzupełnione nową zabudową kubaturową oraz terenami komunikacyjnymi,
- ograniczyć jałową pracę silników pojazdów i maszyn budowlanych w trakcie realizacji inwestycji,
- ustala się minimalne odległości zabudowy od poszczególnych rodzajów dróg, wymagających uwzględnienia w planach zagospodarowania przestrzennego, mające na celu odsunięcie projektowanej zabudowy od miejsca o wzmożonym hałasie komunikacyjnym i emisji substancji szkodliwych dla zdrowia ludzi.

1.17. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji dróg (remont, przebudowa, rozbudowa) wyznaczonych w projekcie planu miejscowego:

- proponuje się wprowadzenie zieleni izolacyjnej ograniczającej uciążliwości powstałe od drogi,
- na etapie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach po przeprowadzeniu właściwych badań wynikających ze szczegółowości dokumentu z zakresu hałasu wskazane zabezpieczeń przed ponadnormatywnym hałasem,
- wzrost zapylenia powietrza i pogorszenie warunków akustycznych,
- wpływ na krajobraz związany będzie z zapleczem budowlanym, miejscem składowania materiałów, wykonywaniem wykopów,
- potencjalne zanieczyszczenia wody spowodowane przez spływy deszczowe i roztopowe z terenu budowy,
- zagęszczenie gleby na skutek ruchu ciężkich pojazdów,
- prace budowlane w sąsiedztwie terenów objętych ochroną przed hałasem należy prowadzić w porze dziennej (w godz. 6.00-22.00),
- w wyniku prowadzenia prac budowlanych będą usuwane masy ziemne,
- negatywny wpływ na stan drzew na skutek zagęszczenia gleb w przypadku wprowadzenia ciężkich pojazdów,

- w trakcie budowy niepokojone będą zwierzęta występujące na przedmiotowym terenie oraz w okolicy (głównie płazy, gady i ptaki),
- usunięcie roślinności z terenu przeznaczonego na prace budowlane, związane z rozbudową drogi, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej,
- zaplecze budowy należy zorganizować w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcanie jego powierzchni, a po zakończeniu prac teren należy przywrócić do poprzedniego stanu. Organizować roboty w taki sposób aby minimalizować ilość powstających odpadów.

1.18. Wpływ ustaleń zapisów planu na elementy środowiska przyrodniczego

W wyniku realizacji ustaleń zawartych w projekcie planu miejscowego nastąpią pewne zmiany w charakterze, sposobie użytkowania i zagospodarowania terenu. Na obszarach obecnie użytkowanych jako tereny rolnicze lub nieużytkowanych, powstaną inwestycje związane z zabudową mieszkaniową, usługową oraz rozbudową układu komunikacyjnego i infrastruktury technicznej. W związku z wprowadzeniem nowych inwestycji, głównie polegających na wprowadzaniu nowej zabudowy i związanej z nią infrastruktury technicznej i komunikacyjnej (budową dróg publicznych i wewnętrznych) nastąpi zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w granicach terenu opracowania. Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej na skutek wprowadzenia terenów inwestycyjnych nie wpłynie negatywnie na walory i zasoby przyrodnicze terenu objętego projektem planu zagospodarowania przestrzennego, ponieważ (przy zachowaniu minimalnej powierzchni biologicznie czynnej) nie zostanie zachwiana równowaga pomiędzy terenami zabudowanymi a terenami biologicznie czynnymi. Szacuje się, że na skutek zabudowy terenów przewidzianych do zabudowy, przy uwzględnieniu maksymalnego wskaźnika intensywności zabudowy powierzchnia biologicznie czynna zmniejszy się o 4,1 %.

1.19. Podstawowe komponenty środowiska i krajobraz

Główną inwestycją, ze strony której należy spodziewać się najbardziej znaczącego wpływu na stan środowiska w rejonie opracowania, tak ze względu na rozmiar, zasięg jak i na jakość tego oddziaływania, jest wprowadzenie nowej zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej.

Wprowadzenie nowej zabudowy będzie wiązało się ze zmniejszeniem powierzchni biologicznie czynnej oraz potencjalnym wzrostem zanieczyszczenia powietrza. Wzrost emisji substancji zanieczyszczających powietrze będzie wynikiem ogrzewania budynków oraz zwiększenia liczby pojazdów poruszających się po istniejących i nowo projektowanych drogach. Należy jednak podkreślić, że projekt planu miejscowego nie przewiduje terenów pod lokalizację inwestycji, które mogłyby być źródłami emisji do atmosfery szkodliwych substancji w stopniu przekraczającym dopuszczalne normy.

Powstawanie i emisja hałasu na terenie opracowania związana będzie głównie z pracą sprzętu budowlanego na etapie realizacji w/w inwestycji przewidzianych w projekcie planu miejscowego. Na etapie eksploatacji emisja hałasu będzie ograniczała się do hałasu komunikacyjnego. Należy jednak podkreślić, że wymienione powyżej potencjalne źródła hałasu nie spowodują przekroczeń norm obowiązujących w przepisach prawnych. Zgodnie z projektem planu miejscowego dla terenów oznaczonych na rysunku planu MN ustala się dopuszczalne poziomy hałasu jak dla zabudowy przeznaczonej pod zabudowę mieszkaniową, a dla terenów oznaczonych symbolami: MN1, RM, UM i U ustala się dopuszczalne poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowo-usługowe.

Reasumując, emisja hałasu pochodząca od źródeł związanych z projektowanym zagospodarowaniem nie osiągnie wartości ponadnormatywnych na terenach prawnie chronionych z istniejącą zabudową mieszkaniową i innej podlegającej ochronie, spełniając tym samym wymagania ochrony środowiska w zakresie akustycznym.

Za szczególnie ważne, w świetle jakości życia człowieka, należy uznać zapisy mające na celu ochronę przed zanieczyszczeniami powietrza, ochronę przed hałasem, wibracjami oraz ochronę przed promieniowaniem elektromagnetycznym. Ustalenia projektu planu zalecają przyjęcie zgodnie z polską normą PN-E-05100 następujących odległości (stref technicznych) dla budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzi:

- a) min. 7 m od osi linii napowietrznych średniego napięcia (15kV) po obu stronach linii i stacji transformatorowych,
- b) min. 3 m od osi linii napowietrznych niskiego napięcia po obu stronach linii,
- c) ewentualne zbliżenie budynków do osi linii należy uzgodnić z zarządcą linii.

Niezaprzeczalnie pozytywnym ustaleniem, które wpłynie na poprawę jakości życia mieszkańców sołectwa jest obowiązek docelowego przyłączenia wymagających tego obiektów budowlanych do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, a także odprowadzenie ścieków do oczyszczalni ścieków zlokalizowanej poza terenem projektu planu miejscowego.

Dla obsługi nowych terenów inwestycyjnych wprowadzony został nowy układ dróg. Drogi te zostały zaprojektowane zgodnie z wymaganiami jakie nakłada ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych oraz rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. W związku z tym układ drogowy zapewni swobodną obsługę nowych terenów inwestycyjnych oraz dzięki zachowaniu odpowiednich warunków technicznych przewidzianych dla dróg zapewni odpowiednie bezpieczeństwo dla ich użytkowników.

Również ustalenia projektu planu miejscowego dotyczące kształtowania przestrzeni sołectwa niewątpliwie wpłyną korzystnie na jakość życia jego mieszkańców. Zgodnie z ustaleniami projektu planu zachowany zostanie ład przestrzenny terenu w zakresie lokalizacji zabudowy i kompozycji zabudowy oraz poprzez uporządkowanie i uzupełnienie zabudowy. Takie działania z kolei pozytywnie wpłyną korzystnie na odbiór przestrzeni.

Siłę oddziaływania ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska dla poszczególnych terenów funkcjonalnych zestawiono w tabeli Nr 1.

Projekt planu miejscowego uwzględnia zasady estetyki i spójności planowanej zabudowy z otaczającym krajobrazem. Wyraża się to m.in. przyjętymi ustaleniami w zakresie kompozycji i kształtowania projektowanej zabudowy. Dotyczy to m.in. ustaleń w zakresie wysokości budynków, ich wykończenia, linii zabudowy, stosowania materiałów tradycyjnych i naturalnych itp.

ZABIEGI ŁAGODZĄCE

W celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania planowanych terenów inwestycyjnych, określonych w projekcie planu na środowisko, w tym na przyrodę przewiduje się szereg zabiegów łagodzących do których zalicza się:

- ochronę istniejących zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, położonych poza terenami inwestycyjnymi jako istotne elementy krajobrazu, zgodnie z warunkami wynikającymi z przepisów odrębnych,
- ochronę istniejących zadrzewień i zakrzewień w obrębie terenów przewidzianych do zmiany zagospodarowania poprzez ich wkomponowanie w zieleń urządzoną towarzyszącą terenom budowlanym. Istniejące zadrzewienie i zakrzewienia jakie występują na terenach przeznaczonych do zabudowy zostaną pozostawione w ilości min. 45% występujących na działce budowlanej
- docelowy obowiązek przyłączenia obiektów budowlanych, wymagających takiego przyłączenia do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej,
- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu i wód powierzchniowych,

- wyposażenie budynków w urządzenia do odprowadzania ścieków,
- usytuowanie zabudowy od krawędzi jezdni zgodnie z przepisami odrębnymi o drogach publicznych,
- w zakresie ochrony przed polem elektromagnetycznym związanym z obiektami elektroenergetycznymi i telekomunikacyjnymi obowiązują zasady dotyczące budowy i lokalizacji urządzeń i sieci infrastruktury elektroenergetyki i telekomunikacji określone w wymaganiach przepisów odrębnych,
- przestrzeganie dopuszczalnego poziomu hałasu, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- utrzymanie powierzchni biologicznej,
- ograniczenie uciążliwości lokalizowanych obiektów do terenu, do którego odnosi się tytuł prawny,
- zakaz budowy ujęć wód podziemnych do celów niezwiązanych z zaopatrzeniem w wodę ludności produkacją żywności oraz upraw polowych,
- utrzymanie roślinności wysokiej na nieużytkach i terenach nadrzecznych, na miedzach i przy drogach rolniczych rozgraniczających pola, co poprawi warunki bytowania i przemieszczania się zwierząt,
- dostosowanie terminów prac do okresów lęgowo/ rozrodczych zwierząt (ptaki),
- przywrócenie terenów budowy sieci infrastruktury technicznej do stanu pierwotnego z odtworzeniem roślinności,
- zachowanie ujednoczonych wymogów architektonicznych polepszą walory krajobrazowe,
- wprowadzenie zakazu zabudowy na terenach oznaczonych symbolem Z pozwoli na utrzymanie naturalnych warunków wodnych terenu objętego projektem planu.

Do działań ograniczających, minimalizujących negatywne oddziaływanie realizacji inwestycji na środowisko będzie należało:

- prawidłowa lokalizacja i zabezpieczenie techniczne sprzętu placu budowy,
- stosowanie nowoczesnych technologii,
- dostosowanie terminów prac do okresów lęgowych/rozrodczych zwierząt szczególnie ptaków,
- zastosowanie ujednoczonych wymogów architektonicznych,
- budowa obiektów wymagać będzie prac ze szczególną ostrożnością, aby zapobiec ewentualnym awariom sprzętu ciężkiego, w wyniku czego mogłoby dojść do zanieczyszczenia środowiska gruntowego. W celu ograniczenia negatywnych wpływów zaplecze budowy powinno być organizowane na terenach rolnych (najlepiej na terenach już zagospodarowanych), a czas trwania prac oraz zajęcie terenu maksymalnie ograniczone. Należy dążyć do eliminowania, a co najmniej ograniczania presji na te tereny. Bezwzględnie konieczne jest utrzymanie ciągłości powiązań przyrodniczych. Należy przy tym podkreślić, że podstawowym sposobem minimalizacji negatywnych oddziaływań jest wybór najmniej konfliktowej lokalizacji inwestycji.

Wszelkie inwestycje wynikające z realizacji projektu planu należy poprzedzać rozpoznaniem walorów przyrodniczych terenu, co pozwoli zminimalizować negatywny wpływ:

- a) na gatunki chronione wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1348).
- b) w stosunku do gatunków dziko występujących roślin wymienionych rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).
- c) w stosunku do gatunków dziko występujących grzybów wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408).

W granicach terenów przewidzianych do zmiany zagospodarowania (w granicach projektu planu) nie stwierdzono obecność chronionych gatunków grzybów.

Przy uwzględnieniu działań minimalizujących nie zachodzi bezpośredni wpływ inwestycji na obszary chronione objęte ustaleniami planu.

Budowa infrastruktury transportu powinna być tak planowana i realizowana, aby nie zagrażała trwałości środowiska przyrodniczego. Należy dążyć do eliminowania, co najmniej ograniczania presji na tereny chronione. Bezwzględnie konieczne jest utrzymanie ciągłości powiązań przyrodniczych, poprzez zachowanie drożności korytarzy i ciągów ekologicznych. Realizacja zabudowy, infrastruktury technicznej i obiektów komunikacji wymagać będzie prac ze szczególną ostrożnością, aby zapobiec ewentualnym awariom sprzętu ciężkiego, w wyniku czego mogłoby dojść do zanieczyszczenia środowiska. W celu ograniczenia negatywnych wpływów zaplecze budowy należy organizować wyłącznie na terenach nieleśnych i pozbawionych drzew i krzewów, a czas trwania prac oraz zajęcie terenu winno być maksymalnie ograniczone. Budowa przejazdów dla zwierząt w miejscach korytarzy i ciągów ekologicznych (mostki, kładki) winna uwzględniać naturalne ukształtowanie terenu. Przejścia powinny mieć odpowiednią szerokość i wysokość a w przypadku terenów gdzie występuje wzmożona liczba płazów i gadów warto zamontować odpowiednie bariery wykonane z siatki uniemożliwiającej im wejście na jezdnię, należy zastosować odpowiednie rozwiązania by naprowadzić je w kierunku przejść. Do obudowy dróg powinny być wykorzystane gatunki rodzime roślin, odpowiednio dobrane do warunków siedliskowych. Kształtując pobocza warto brać pod uwagę różnorodność kompletność lokalnych zbiorowisk. Wszelka roślinność podnosi walory estetyczne krajobrazu.

Tab. Nr 1. Wielkość oddziaływania ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

Symbole terenów funkcjonalnych	Oddziaływanie ogólne	Powietrze atmosferyczne	Klimat akustyczny	Wody powierzchniowe	Wody podziemne	Gleby	Rzeźba terenu	Flora	Siedliska chronione	Fauna	Gatunki chronione	Krajobraz	Zabytki
MN, MN1, RM, UM, UK, U, KS	2	2	1	0	0	1	1	1	1	1	0	1	0
WS, Z, ZL	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
R	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
W	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0
KD-Z, KD-L, KD-L1, KD-D, KD-D1, KD-D2, KD-D3, KDW1, KDW2	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0
KK1, KK2	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Oznaczenia użyte w tabeli Nr 1:

0 - brak oddziaływania

1 - słabe oddziaływanie

- 2 - umiarkowane oddziaływanie
- 3 - silne oddziaływanie
- 4 - bardzo silne oddziaływanie

W wyniku realizacji ustaleń zawartych w projekcie planu miejscowego nastąpią pewne zmiany w zagospodarowaniu tego sołectwa. Dotyczyć one będą uporządkowania i uzupełnienia istniejącej zabudowy mieszkaniowej wraz z budową niezbędnej infrastruktury technicznej i komunikacyjnej (dostosowanie pasów drogowych do wynikających z przepisów odrębnych o drogach publicznych) i tereny zabudowy mieszkaniowej oraz usług. W projekcie planu miejscowego przedstawiono szereg rozwiązań i propozycji łagodzących niekorzystne oddziaływania oraz zakazy i nakazy dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego. Stwierdza się, że rozwiązania przyjęte w projekcie planu miejscowego w odniesieniu do ochrony przyrody i ochrony środowiska należy uznać za wystarczające do łagodzenia niekorzystnych efektów środowiskowych, jakie potencjalnie mogą wystąpić na omawianym obszarze na etapie realizacji inwestycji.

2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywany znaczącym oddziaływaniem.

Na terenie objętym planem nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na stan i przedmiot ochrony obszarów chronionych, a zwłaszcza na obszary Natura 2000, z uwagi na dużą odległość tych obszarów od terenu objętego planem. Najbliższymi obszarami są: Obszar Natura 2000 "Ostoja Barcza", który położony jest poza granicami terenu objętego planem miejscowym w odległości ok. 300 m na zachód od granic opracowania planu oraz Obszar Natura 2000 "Lasy Suchedniowskie" oddalony ok. 640 m na północ od granic opracowania planu

W obrębie obszaru objętego projektem planu, planuje się realizację inwestycji związanych z zabudową mieszkaniową i usługami, które wg rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie mogą zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Realizacja inwestycji komunikacyjnych (związanych z ich rozbudową i dostosowaniem do parametrów wynikających z przepisów o drogach publicznych) i infrastruktury technicznej oraz budynków, wiąże się z czasowym, negatywnym oddziaływaniem na środowisko. W szczególności na etapie robót ziemnych zostaną dokonane niwelacje terenu, a profil glebowy ulegnie wymieszaniu. Prognozuje się, że w wyniku realizacji dróg i budowy budynków teren biologicznie czynny ulegnie zmniejszeniu w wyniku utwardzenia nawierzchni i zajętości pod pas drogowy. Funkcjonowanie drogi będzie wiązało się ze wzrostem hałasu, zanieczyszczeń powietrza i gruntu oraz wód powierzchniowych.

Zasadniczym celem przekształceń proponowanego terenu mieszkaniowego objętego projektem planu jest uporządkowanie i podniesienie jakości chaotycznej i zaniedbanej obecnie przestrzeni mieszkaniowej i zaplanowanie nowych rozwiązań komunikacyjnych pomiędzy terenami zabudowy mieszkaniowej. Struktura funkcjonalno – przestrzenna omawianego terenu nie narusza wizji rozwoju obszaru przedstawionego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łagów. Na etapie realizacji zabudowy powstaną niekorzystne oddziaływania, związane będą z powstaniem hałasu i zwiększonym zanieczyszczeniem powietrza. Oddziaływania te jednak będą miały charakter krótkotrwały i przemijający. Nadmienić należy także, że wskazane funkcje terenów w projekcie planu pod zabudowę będą odbywały się etapowo, co ograniczy negatywne oddziaływania na środowisko.

Mimo iż, realizacja dróg nie będzie oddziaływać na populacje płazów i gadów, poprzez zastosowanie działań minimalizujących, to w ramach dobrych praktyk ochrony środowiska przyrodniczego proponuje się aby wszelkie prace ziemne prowadzone były poza okresem rozrodu i masowych migracji płazów, trwających od 1 marca do 15 maja i od 15 września do 15 października (w zależności od warunków klimatycznych). Działanie to wyeliminuje ryzyko wpływu na populacje płazów, które mogłyby potencjalnie pojawić się na terenie placu budowy. W celu ograniczenia możliwości pojawienia się płazów zaleca się

także, aby w trakcie prowadzenia prac budowlanych likwidować powstałe po opadach atmosferycznych zalewiska, które mogłyby zostać zasiedlone przez płazy. Natomiast eksploatacja dróg nie wpłynie na możliwość swobodnego przemieszczania się osobników. Na etapie projektu będą zastosowane odpowiednie urządzenia techniczne, które zapewnią drożność lokalnych korytarzy migracyjnych płazów.

Biorąc pod uwagę istniejące drogi oraz projektowane drogi wewnętrzne wskazane w projekcie planu do realizacji, nie zachodzą oddziaływania skumulowane.

Do działań łagodzących, zmniejszających negatywne oddziaływanie na stan przyrodniczy podczas budowy dróg należy będą:

- przestrzeganie zasad ochrony (nienaruszenia) elementów środowiska ważnych dla zachowania właściwego stanu środowiska,
- wprowadzenie ograniczeń czasowych wykonywania robót związane z potrzebami ochrony cennych gatunków flory i fauny,
- przy projektowaniu należy kierować się zasadą zrównoważonego rozwoju, a w szczególności zachowaniem dobrego stanu wód i charakterystycznych biocenoz,
- potrzeba zachowania istniejącej rzeźby terenu oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i terenów podmokłych,
- zapewnienie możliwości przeniesienia rzadkich gatunków roślin i zwierząt (m.in. kijanki, płazy oraz gady) ze stanowisk które ulegną zniszczeniu podczas budowy inwestycji na inne stanowiska w pobliżu. Przy czym przeniesienie gatunków chronionych może odbywać się jedynie po uzyskaniu odrębnego zezwolenia wydanego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska,
- oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcenie powierzchni,
- wycinkę drzew należy ograniczyć do minimum i nie można wykonywać tych prac w okresie lęgowym ptaków,
- należy dbać o dobry stan urządzeń i maszyn oraz brak wycieków i smarów lub oleju,
- prace budowlane powinny odbywać się przy współpracy ze służbami ochrony przyrody lub przyrodnikami.

Budowa powinna być zatem tak planowana i realizowana, aby nie zagrażała trwałości środowiska przyrodniczego. Należy dążyć do eliminowania, a co najmniej ograniczania presji na tereny, gdzie mogą powstać szkody.

Ustalenia projektu planu dla projektowanych funkcji terenów, oraz niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko, uwzględnia cele środowiskowe zawarte w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”, zatwierdzonego przez Prezesa Rady Ministrów, na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 22 lutego 2011 r. oraz Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

Projekt planu w odniesieniu do zachowania celów środowiskowych dla wód podziemnych przewiduje:

- ograniczenie dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych,
- wzrostu stężeń zanieczyszczeń powstałych w skutek działalności człowieka.

Funkcje terenów wskazanych w projekcie planu w odniesieniu do zachowania celów środowiskowych dla wód powierzchniowych przewidują dla jednolitych części wód powierzchniowych obligatoryjny warunek niepogarszania ich stanu. Docelowo przewiduje się osiągnięcie co najmniej dobrego potencjału ekologicznego.

Natomiast realizacja zabudowy wskazana w projekcie planu, będzie miała charakter długofalowy i będzie odbywać się etapowo, co zminimalizuje negatywne oddziaływania na obszary chronione. Wskazane nowe tereny w projekcie planu, ich wielkość i charakter nie będzie wpływać znacząco negatywnie na obszar

Natura 2000 „Łysogóry”, ponieważ w jego granicach nie występuje zmiana zagospodarowania terenu. Tereny zabudowy będące w bezpośrednim sąsiedzie obszaru również nie będą oddziaływać na obszar Natura 2000 "Łysogóry", ponieważ są to tereny już zagospodarowane i nie nastąpi zmiana zagospodarowania w ich obrębie.

Zaplanowane zagospodarowanie wskazane w projekcie planu, jest tak zaplanowane:

- by nie pogorszyło stanu siedlisk gatunków zwierząt,
- by nie wpływało na siedliska gatunków tzn. nie będzie niepokojenia tych gatunków w szczególności podczas okresu rozrodu, wychowania młodocianych, snu zimowego i migracji oraz nie będzie pogarszania stanu i niszczenia terenów rozrodu i odpoczynku,
- nie wpłynie negatywnie na różnorodność biologiczną, zwierzęta będą miały możliwość przemieszczania się,
- planowana zabudowa mieszkaniowa usytuowana jest z dala od siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków,
- nie pogorszy w znaczny sposób stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków oraz nie zakłuci życia gatunków, dla których został ten obszar utworzony,
- nie przerwie procesu osiągnięcia celów ochrony obszaru Natura 2000,
- nie zaburzy równowagi, rozmieszczanie i zagęszczenie kluczowych gatunków obszaru,
- nie zaburzy działań czynników sprzyjających utrzymaniu właściwego stanu ochrony obszaru,
- nie spowoduje zmian w funkcjonowaniu obszaru,
- nie zmieni dynamiki stosunków pomiędzy glebą a wodą oraz pomiędzy roślinami a zwierzętami,
- nie zakłuci naturalnych zmian w obrębie obszaru, tj. dynamika wód czy skład chemiczny,
- nie zredukuje obszaru występowania kluczowych siedlisk,
- nie zredukuje liczebności populacji kluczowych gatunków,
- nie naruszy równowagi pomiędzy kluczowymi gatunkami,
- nie zmniejszy różnorodności obszaru,
- nie spowoduje zaburzenia, które mogłoby wpłynąć na wielkość populacji, zagęszczenie czy równowagę pomiędzy kluczowymi gatunkami,
- nie wystąpią poważne zagrożenia zachowania właściwego stanu siedlisk gatunków,
- nie spowoduje fragmentacji obszaru, tzn. planowane zagospodarowanie usytuowane jest poza siedliskami gatunków, będące przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000. Siedliska przyrodnicze i siedliska gatunków nie będą naruszone.

Uwzględniając nowe tereny do zainwestowania i istniejące przedsięwzięcia nie wskazuje się kumulacji oddziaływań.

Wszelkie inwestycje wynikające z realizacji projektu planu jak wskazano powyżej należy poprzedzać rozpoznaniem walorów przyrodniczych terenu, co pozwoli zminimalizować negatywny wpływ na gatunki chronione. Na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody w stosunku do gatunków dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów, objętych ochroną gatunkową, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla dziko występujących populacji objętych ochroną roślin, zwierząt i grzybów, można dokonać odstępstw od zakazów związanych z ochroną gatunkową. W przypadku stwierdzenia, że na terenie inwestycji znajdują się rośliny, grzyby i zwierzęta chronione, należy wystąpić do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o pozwolenie na zniszczenie tych gatunków w myśl ustawy o ochronie przyrody.

3. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na powiązania z innymi obszarami i środowisko

Uwzględniając ustalenia projektu planu w aspekcie nowej zabudowy, projektowanego układu komunikacyjnego oraz projektowanych rozwiązań ze względu na skutki jakie one wywołają w fazie etapu budowy i eksploatacji, przedsięwzięcia będą miały charakter określony w poniższej tabeli:

Charakterystyka typów oddziaływań

Typ oddziaływań		Etap budowy	Etap eksploatacji
rodzaj oddziaływania	bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej – zwiększenie zanieczyszczenia powietrza spalinami, – wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi (zabudowa kubaturowa, drogi, infrastruktura techniczna, itp.), – zwiększenie z powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów zapylenia występujące podczas prowadzenia prac budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> – zmiana ukształtowania powierzchni, – zwiększenie natężenia hałasu komunikacyjnego, – rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu „komunalno-bytowego”, – zwiększenie zanieczyszczenia powietrza, – wzrost ilości wytwarzanych ścieków, – wzrost ilości wytwarzanych odpadów, – zmiany w składzie gatunkowym flory i fauny.
	pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> – pogorszenie jakości wód powierzchniowych i podziemnych poprzez nieprawidłowe składowanie odpadów budowlanych, ewentualnie w przypadku awarii urządzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – generowanie ruchu pojazdów na terenach nowo zainwestowanych, – poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych po podłączeniu wszystkich inwestycji do systemu kanalizacji, – zwiększenie prawdopodobieństwa skażenia wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku nieszczelnych zbiorników na ścieki,
	wtórne	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań
	skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań
czasowe	krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> – pojawienie się hałasu wywołanego przez maszyny budowlane, – wzrost zanieczyszczenia powietrza (szczególnie zapylenia), – pojawienie się problemu składowania odpadów budowlanych, – pojawienie się problemu składowania ziemi z wykopów na fundamenty, 	<ul style="list-style-type: none"> – wzrost zanieczyszczeń w sezonie zimowym spowodowanym ogrzewaniem budynków, – wzrost zanieczyszczeń gleb usytuowanych przy drogach związanych z koniecznością odśnieżania,
	długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> – zmiana przeznaczenia gruntów, – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, – zwiększenie powierzchni 	<ul style="list-style-type: none"> – zmiana przeznaczenia gruntów, – zmiany odbioru przestrzeni, – zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnej w obszarach zabudowy,

		<ul style="list-style-type: none"> – nieprzepuszczalnej, – wzrost zanieczyszczeń wywołanych zwiększeniem liczby pojazdów, – zmiany krajobrazowe 	<ul style="list-style-type: none"> – zwiększenie powierzchni lasów poprzez zalesienia, – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, – zmiany fizykochemiczne gleb w obszarze inwestycji komunikacyjnych – zmniejszenie infiltracji zasilającej wody podziemne, – poprawa warunków retencyjnych w zlewni
rodzaj intensywności	stałe	<ul style="list-style-type: none"> – zmiany ukształtowania powierzchni terenu 	<ul style="list-style-type: none"> – zmiana warunków topoklimatycznych, – zmiany odbioru przestrzeni (krajobrazu), – wzrost powierzchni nieprzepuszczalnych w obszarach zabudowy, – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w obszarach zabudowy,
	chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> – powstawanie odpadów „budowlanych” oraz gruntu z wykopów – wzrost zapylenia związanego z pracami budowlanymi, – pojawienie się hałasu wywołanego przez maszyny budowlane, 	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań
	pozytywne	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> – zwiększenie dostępności do usług, – zwiększenie liczby mieszkań, – zwiększenie powierzchni lasów poprzez dolesienia, – możliwość rozbudowy sieci infrastruktury technicznej, – podniesienie stopnia atrakcyjności rekreacyjnej
	negatywne	<ul style="list-style-type: none"> – zwiększenie poziomu zanieczyszczenia powietrza, – zwiększenie poziomu hałasu, – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w obszarach zabudowy, 	<ul style="list-style-type: none"> – zmiany odbioru przestrzeni (krajobrazu), – zwiększenie poziomu zanieczyszczenia powietrza, – zwiększenie poziomu hałasu, – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w obszarach zabudowy, – zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnych w obszarach zabudowy, – zmiana warunków topoklimatycznych, – zmiany w składzie gatunkowym flory i fauny

Rozpatrując poszczególne elementy środowiska skala oddziaływania będzie następująca:

budowa geologiczna – na etapie budowy i eksploatacji inwestycji może wystąpić oddziaływanie bezpośrednie, trwałe, lokalne i nieodwracalne w przypadku konieczności stawiania głębokich fundamentów, stosowania wykopów pod budowę drogi jak też trwałe przekształcenie terenu pod działalność gospodarczą,

rzeźba terenu i gleby – na etapie budowy oddziaływania będą znaczące, bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowanym; na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, znaczące (prawdopodobieństwo zwiększenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleb);

powietrze – na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, znaczące, lecz ograniczone do terenów przeznaczonych pod zabudowę i bezpośrednio w jej otoczeniu; na etapie

eksploatacji oddziaływania będą bezpośrednie, stałe, znaczące szczególnie poprzez pogorszenie warunków aerosanitarnych (wzrost poziomu zanieczyszczeń i poziomu hałasu) w obrębie terenów zainwestowanych; złagodzenie negatywnych oddziaływań poprzez wprowadzenie zalesień;

wody – na etapie budowy oddziaływania będą pośrednie, krótkookresowe, odwracalne; na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe (zakłada się że zbiorniki na ścieki oraz gnojownicę będą szczelne i bezodpływowe, a docelowo zakłada się podłączenie wszystkich wymaganych do tego zabudowań do sieci kanalizacji sanitarnej, co wpłynie na poprawę stanu wód powierzchniowych i podziemnych);

zwierzęta – na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, znaczące w obszarze zainwestowanym; na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe;

rośliny – na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne w obszarze zainwestowanym; na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W trakcie prac planistycznych nie stwierdzono istotnych problemów z zakresu ochrony środowiska na obiekty i obszary chronione z mocy ustawy o ochronie przyrody. Teren objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje formy ochrony przyrody wskazane we wcześniejszych rozdziałach.

Na terenie opracowywanego projektu mpzp do najistotniejszych problemów ochrony środowiska należy brak zbiorowego systemu kanalizacji sanitarnej obejmującej cały teren projekt mpzp i sołectw sąsiednich oraz problem tzw. niskiej emisji zanieczyszczeń do powietrza pochodzącej głównie z indywidualnych palenisk domowych. Powyższe problemy mają pośredni wpływ na ww. formy ochrony przyrody. Brak skanalizowania terenu jest obecnie najważniejszym problemem z punktu widzenia wartości przyrodniczych. Projekt mpzp, którego dotyczy niniejsze opracowanie zawiera ustalenia dotyczące gospodarki ściekowej, między innymi przewiduje całkowite skanalizowanie obszaru projektu planu, do tego czasu stosowanie jest gromadzenie ścieków nieoczyszczonych w szczelnych zbiornikach opróżnianych okresowo przez wyspecjalizowane służby. Ścieki wywożone będą wozami asenizacyjnymi do gminnej oczyszczalni ścieków w Łącznej.

Projektowane funkcje terenu nie będą niosły znaczącego negatywnego oddziaływania na objęte ochroną obszary Natura 2000 „Ostoja Barcza” i „Lasy Suchedniowskie” z uwagi na dużą odległość obszarów chronionych od terenu objętego planem.

Tak, więc z uwagi na planowane zagospodarowanie terenów wskazanych w projekcie mpzp nie przewiduje się, że ustalenia projektu planu będą znacząco negatywnie oddziaływać na przedmiot i cel ochrony obszarów Natura 2000, jego integralność oraz powiązania z innymi obszarami Natura 2000, gdyż tereny inwestycyjne wyznaczone zostały poza korytarzami i ciągami ekologicznymi stanowiącymi powiązanie pomiędzy obszarami Natura 2000.

Ustalenia projektu planu nie kolidują z zasadami ochrony obowiązującymi na terenie Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jakie ustalone zostały w Uchwale Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2015 r. poz. 2655). I tak, tereny w strefie krajobrazowej "B" pozostawia się w dotychczasowym, w związku z tym kolizja z zasadami ochrony nie będzie występować. Natomiast w strefie krajobrazowej "C" występuje istniejące zagospodarowanie oraz dokonuje się zmiany przeznaczenia terenów jeszcze nie zagospodarowanych na cele inwestycyjne. W strefie tej nie ustalono zakazów, natomiast ustalono cele i działania związane z ochroną krajobrazową i

kulturową, które ustalenia projektu planu uwzględniają, a niektóre z nich nie dotyczą terenu objętego zmianą planu:

- a) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; **(na terenie objętym ustaleniami projektu planu nie występują chronione gatunki roślin, zwierząt i grzybów)**
 - edukacja ekologiczna, **(na terenie objętym ustaleniami planu brak jest obiektów będących przedmiotem edukacji ekologicznej)**
 - ochrona poprzez zapewnienie właściwego stanu siedlisk, **(na terenie objętym ustaleniami planu brak jest chronionych siedlisk)**
 - likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci; **(na terenie objętym ustaleniami planu brak jest nielegalnych wysypisk śmieci)**
- b) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym, **(teren projektu planu położony jest poza korytarzami ekologicznymi)**
- c) zachowanie istniejącej mozaiki krajobrazu; **(teren projektu planu położony jest poza obszarami charakteryzującymi się mozaikowością krajobrazu charakterystyczną dla regionu świętokrzyskiego)**
 - promowanie ekstensywnych systemów gospodarowania, **(teren projektu planu położony jest poza terenami rolnymi o ekstensywnym systemie gospodarowania)**
 - utrzymanie trwałego użytkowania gruntów rolnych, **(teren projektu planu nie stanowi gruntów użytkowanych rolniczo)**
- d) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi; **(teren projektu planu położony jest poza obszarami narażonymi na procesy erozyjne)**
 - zalesianie lub utrzymanie roślinności łąkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję, **(nie dotyczy terenu objętego ustaleniami projektu planu, ponieważ w granicach terenu projektu planu nie występuje roślinność łąkowa czy murawowa)**
 - stosowanie orki w poprzek stoku na terenach użytkowanych rolniczo, **(nie dotyczy terenu objętego ustaleniami projektu planu)**
- e) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych; **(teren projektu planu położony jest poza atrakcyjnymi panoramami i wnętrzami widokowymi, gdyż położony jest w zwartej zabudowie wsi Kostomłoty Pierwsze)**
 - powstrzymanie procesów naturalnej i wtórnej sukcesji, **(brak uwarunkowań do powstawania naturalnej i wtórnej sukcesji)**
 - uwzględnienie w planowaniu przestrzennym zachowania stref dalekiego widoku, **(teren pozbawiony jest stref dalekiego widoku)**
- f) zachowanie wartości kulturowych obszaru; **(uwzględniono w ustaleniach planu dotyczących zachowania ładu przestrzennego i wymogów architektonicznych zabudowy)**
 - promowanie w budownictwie i zagospodarowaniu przestrzennym tradycyjnego stylu architektonicznego budownictwa, **(uwzględniono w ustaleniach planu dotyczących zachowania ładu przestrzennego i wymogów architektonicznych zabudowy)**
 - rewitalizacja obiektów zabytkowych, **(obiekty zabytkowe nie występują)**
 - poszerzanie katalogu obiektów zabytkowych, **(nie dotyczy przedmiotu projektu planu, ponieważ w jego granicach nie występują obiekty posiadające cechy obiektów zabytkowych)**
 - promowanie zieleni przydomowej, w tym szczególnej wartości wielokwiatowych ogrodów przydomowych, **(uwzględniono w zapisach planu)**

- edukacja. *(na terenie objętym ustaleniami projektu planu brak jest obiektów będących przedmiotem edukacji ekologicznej).*

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania mpzp.

Wprowadzone ustaleniami planu miejscowego obszary funkcjonalne nie powodują znaczącego oddziaływania na przedmiot obszarów ustanowionych ze względu na ich ochroną rangę międzynarodową, wspólnotową i krajową.

Podstawowym zagrożeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwale, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Do najważniejszych dokumentów szczebla krajowego zaliczono:

- Strategię Rozwoju Kraju,
- Program Operacyjny – Infrastruktura i Środowisko,
- Narodową Strategię Spójności 2007- 2013.

W związku z akcesją do Unii Europejskiej Polska została zobowiązana do dostosowania prawodawstwa krajowego do wymogów wspólnotowych.

Wdrożenie szeregu dyrektyw związanych z szeroką pojętą ochroną środowiska w krótkim czasie przyczyniło się do zmian w polityce środowiskowej Państwa, a także wprowadzenia wielu zmian w ustawodawstwie polskim jak również zmian wymagań i norm w ochronie środowiska.

Priorytety Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska mają na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego oraz ogólną poprawę środowiska i jakości życia. Jest realizowany poprzez 7 strategii tematycznych w zakresie: zrównoważonego użytkowania zasobów naturalnych, zapobiegania powstawania odpadów i upowszechniania recyklingu, poprawy jakości środowiska, ograniczenia emisji zanieczyszczeń, ochrony gleby, zrównoważonego użytkowania pestycydów oraz zachowania środowiska morskiego.

Polska polityka ochrony przyrody determinowana jest szeregiem uwarunkowań zewnętrznych, międzynarodowych jak i wewnętrznych krajowych. Są wśród nich uwarunkowania prawne ekonomiczne, społeczne, a także przyrodnicze. W odniesieniu do zapisów krajowej strategii, do najważniejszych należą międzynarodowe uwarunkowania prawne oraz wdrożenie dyrektyw unijnych, których przepisy przenoszone są do prawodawstwa krajowego. Należą do nich m.in.:

- Dyrektywa 2000/60/WE (Ramowa Dyrektywa Wodna), której celem jest doprowadzenie do osiągnięcia przez wody powierzchniowe dobrego stanu wód, tak pod względem ekologicznym jak i jakościowym. Zmiany wprowadzone przepisami w/w dyrektywy mają przede wszystkim usprawnić działanie obecnie funkcjonujących systemów planowania i zarządzania w gospodarce wodnej. Zgodnie z przepisami Dyrektywy Wodnej planowanie gospodarowaniem wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Wg ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne na obszarze województwa świętokrzyskiego wyznaczono Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Jest to nadrzędny Plan planistyczny, który ma usprawnić proces osiągnięcia celów środowiskowych w zakresie utrzymania dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych. Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych,

biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźniki chemiczne świadczące o stanie chemicznym wody, odpowiadające warunkom osiągnięcia przez wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia z dnia 20 sierpnia 2008r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. Nr 162, poz. 1008). Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Czerwona Górka uwzględniają cele środowiskowe ustalone w Planie gospodarki wodami na obszarze dorzecza Wisły i nie stoją w sprzeczności z realizacją działań mogących wpłynąć na pogorszenie stanu wód.

- Dyrektywa EWG 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dyrektywa Ptasia). Ustalenia projektu planu nie stoją w sprzeczności z dyrektywą, ponieważ na terenie objętym projektem planu nie występują obszary, na których występują obszary objęte taką ochroną.
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa). Ustalenia projektu planu nie stoją w sprzeczności z dyrektywą, ponieważ na terenie objętym projektem planu nie występują obszary, na których występują obszary objęte taką ochroną.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie narusza ustaleń Planu Zagospodarowania Województwa Świętokrzyskiego przyjętego Uchwałą Nr XLVII/833/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 22 września 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego zwanej dalej Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2014 r. poz. 2870), którego głównym celem rozwoju województwa jest stworzenie sprzyjających warunków przestrzennych dla osadnictwa mieszkańców regionu, wzrost jego urbanizacji. Na terenie objętym ustaleniami projektu planu, plan zagospodarowania przestrzennego województwa nie przewiduje lokalizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu wojewódzkim i krajowym. Plan wojewódzki zakłada między innymi:

- uzupełnienie infrastruktury technicznej,
- rozbudowę sieci teleinformatycznej,
- poprawę komunikacji i stanu sanitarnego.

Tak, więc projekt mpzp uwzględnia cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym, a także regionalnym. W projekcie mpzp realizowana jest zasada zrównoważonego rozwoju. Projektowane zagospodarowanie przestrzenne zapewnia m.in. racjonalne korzystanie z zasobów środowiska przyrodniczego z uwzględnieniem zasad jego ochrony.

III. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Wpływ działalności antropogenicznej na obszar projektu planu nie spowoduje większych uciążliwości dla środowiska. Nie oznacza to całkowitego braku wystąpienia pewnych zagrożeń, do których można zaliczyć np.: wzrost zanieczyszczenia powietrza i hałasu, związanego ze wzrostem obszarów zabudowanych. W celu zapobiegania i maksymalnego ograniczenia negatywnych oddziaływań na środowisko przedsięwzięć zapisanych w ustaleniach planu miejscowego należy podejmować następujące działania:

- w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń do atmosfery należy stosować paliwa uznawane za ekologiczne (gaz, energia elektryczna, olej opałowy, kolektory słoneczne, itp.), podczas procesu ogrzewania budynków,
- ścieki komunalne należy odprowadzać do szczelnych bezodpływowych zbiorników na ścieki,

- docelowo ścieki należy odprowadzać do kanalizacji sanitarnej,
- odpady komunalne zbierać do pojemników na śmieci, segregować i wywozić je na wysypisko śmieci, odpady niebezpieczne wywozić do Gminnego Punktu Odpadów Niebezpiecznych,
- odprowadzenie wód opadowych z terenów usług i terenów działalności gospodarczej należy odprowadzić po wcześniejszym podczyszczeniu w separatorach do odbiorników w myśl przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego,
- stosować zgodnie z zaleceniami producentów środki ochrony roślin oraz nawozy.

Do działań zapobiegających, minimalizujących negatywne oddziaływanie realizacji inwestycji drogowych na środowisko będzie należeć:

- prawidłowa lokalizacja i zabezpieczenie techniczne sprzętu placu budowy,
- stosowanie odpowiednich technologii,
- dostosowanie terminów prac do okresów lęgowych/rozrodczych zwierząt (szczególnie ptaków),
- maskowanie elementów zaburzających harmonię krajobrazu, poprzez stosowanie gleby i roślin rodzimych,
- realizacja budowy inwestycji wymagać będzie prac ze szczególną ostrożnością, aby zapobiec ewentualnym awariom sprzętu ciężkiego, w wyniku czego mogłoby dojść do zanieczyszczenia środowiska gruntowego. W celu ograniczenia negatywnych wpływów zaplecze budowy powinno być ogrodzone, a czas trwania prac oraz zajęcie terenu maksymalnie ograniczone. Należy dążyć do eliminowania, a co najmniej ograniczania presji na tereny.

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje naruszenia zakazów dla powyższych form ochrony przyrody.

Krajobraz i przekształcenia rzeźby terenu.

Podstawowym źródłem niekorzystnych zmian w krajobrazie będzie wzrost powierzchni zajętych pod tereny zainwestowane, głównie przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową, letniskową, usługi oraz budową układu komunikacyjnego. Zmiany krajobrazu terenów osiedleńczych uzależnione będą od sposobu zabudowy i zagospodarowania obszaru. Ustalenia dotyczące formy architektonicznej i intensywności zabudowy ograniczają możliwość powstawania obiektów o niekorzystnym wpływie na krajobraz.

Krajobraz naturalny, dzięki słabemu zurbanizowaniu został dobrze zachowany. Przez walory krajobrazowe rozumie się wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związane z nimi elementy przyrodnicze. Mówiąc o walorach krajobrazowych terenu należy wspomnieć o zadrzewieniach. W zależności od wzajemnego usytuowania drzew i krzewów w krajobrazie oraz od kształtu i wielkości zajmowanej powierzchni rozróżnia się następujące formy zadrzewień: pojedyncze, rzędowe, pasowe, grupowe, kępowe i powierzchniowe. Ze względu na położenie wyróżnić można następujące rodzaje zadrzewień: śródpolne, nadwodne, przydrożne i parkowe. Znaczenie drzew i krzewów w kształtowaniu krajobrazu jest wielorakie. Znacznie uogólniając można wyróżnić najważniejsze oddziaływania zadrzewień w krajobrazie: mikroklimatyczne, biocenotyczne, rekreacyjne i produkcyjne. Rola mikroklimatyczna to np.: ograniczenie erozji wodnej i wietrznej, ograniczenie strat wody w skutek parowania, hamowanie prędkości wiatru. Rola biocenotyczna wynika z faktu że zadrzewienia stanowią miejsce bytowania wielu gatunków zwierząt, ptaków, owadów i płazów. Rola rekreacyjna – miejsce wypoczynku zapewniające m.in. korzystną dla zdrowia ujemną jonizację powietrza. Rola produkcyjna – produkcja różnych sortymentów drzewnych oraz użytków niedrzewnych.

Wyróżnić można następujące rodzaje zadrzewień:

- zadrzewienia śródpolne tworzące kępy lub pasy wśród pól, wzdłuż brzegów pól i użytków zielonych,

- zadrzewienia wokół zabudowań,
- przy budynkach mieszkalnych i gospodarczych,
- zadrzewienia nadwodne, wzdłuż cieków wodnych i zbiorników wodnych,
- zadrzewienia parkowe tworzące parki i cmentarze.

Zadrzewienia śródpolne stanowią cenny składnik krajobrazu wzbogacają i nadają osiedlom wiejskim indywidualny charakter. Są także ostoją dziko żyjących drobnych zwierząt, owadów i ptaków, które odgrywają znaczną rolę w biocenotycznej regulacji równowagi w miejscowym ekosystemie. Drugą ale zdecydowanie mniejszą grupę zadrzewień stanowią zadrzewienia przywodne. Zadrzewienia przywodne to głównie drzewa rosnące wzdłuż cieków wodnych. Gatunkiem dominującym jest olsza wzbogacona miejscami wierzba i topolą. Na przeważającej długości rzek drzewa występują w formie zwartego pasa, są także odcinki gdzie zadrzewienie jest uboższe – olcha rośnie pojedynczo lub tworzy krótkie rzędy. Kolejną występującą na omawianym obszarze grupą zadrzewień są zadrzewienia przyzagrodowe. Największy udział procentowy ma lipa, topola, jesion i brzoza, niewiele mniejszy dąb, kasztanowiec, wierzba, modrzew i klon, sporadycznie spotkać można jarzab i świerk. Najmniejszą częścią omawianej grupy zadrzewień są zadrzewienia terenów komunikacyjnych. Przy zakładaniu i uzupełnianiu zadrzewień powinny być preferowane gatunki rodzime takie jak: lipa, klon, jawor, brzoza, jesion, jarzab, modrzew oraz dąb.

Walory krajobrazowe uwarunkowane są również zróżnicowaniem struktur przyrodniczych, płatów krajobrazowych i korytarzy ekologicznych, które uzależnione są od geokomponentów. Wśród geokomponentów ważną rolę spełniają: budowa geologiczna, rzeźba terenu, klimat, wody powierzchniowe i gleby. Czynniki te wywierają znaczący wpływ na różnorodność biologiczną w wymiarze gatunkowym i ekosystemowym.

Projekt planu miejscowego uwzględnia zasady estetyki i spójności z otaczającym krajobrazem realizowanych obiektów architektoniczno-budowlanych. Wyraża się to m.in. przyjętymi ustaleniami w zakresie kompozycji i kształtowania projektowanej zabudowy. Dotyczy to m.in. ustaleń w zakresie wysokości budynków, ich wykończenia, lokalizacji, stosowania materiałów tradycyjnych i naturalnych itp. Zgodnie z ustaleniami projektu planu, wynikające z przepisów odrębnych, ochronie podlegają istniejące zadrzewienia i zakrzewienia stanowiące ważne elementy krajobrazu. Określono również dla poszczególnych terenów minimalną wielkość powierzchni biologicznie czynnej.

Oddziaływanie na stan i czystość wód.

Intensyfikacja zainwestowania na obszarze objętym projektem planu miejscowego przyczyni się niewątpliwie do powstania większej ilości ścieków z uwagi na wprowadzenie dodatkowych terenów zabudowy. Skutki oddziaływania zabudowy na środowisko wodne uzależnione będą więc od rozwoju i jakości sieci kanalizacyjnej oraz stosowania szczelnych bezodpływowych zbiorników na ścieki.

Docelowo ścieki sanitarno-bytowe z obszaru sołectwa zostaną odprowadzone do istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej poprzez jej rozbudowę. Obecnie część sołectwa objęta jest systemem kanalizacji sanitarnej. Za jej pośrednictwem zostaną one skierowane do istniejącej, gminnej oczyszczalni ścieków znajdującej się w granicach opracowania projektu planu.

Na obszarze objętym ustaleniami projektu planu indywidualne rozwiązania gromadzenia ścieków w szczelnych zbiornikach bezodpływowych są dopuszczone tylko do czasu budowy sieci kanalizacji sanitarnej. Siedliska, które z przyczyn ekonomicznych nie będą kanalizowane, powinny posiadać szczelne bezodpływowe zbiorniki na ścieki. Projekt planu miejscowego warunkuje realizację zabudowy na tym obszarze wyposażeniem budynków w urządzenia do odprowadzania ścieków, a realizacja zabudowy na terenach objętych systemami kanalizacji sanitarnej wymaga podłączenia do tych systemów.

Szczególną uwagę należy zwrócić na sprawność i szczelność systemów kanalizacyjnych w kontekście zabezpieczenia przed ewentualnymi przeciekami do wód gruntowych i powierzchniowych. O

skuteczności kanalizacji i zmniejszeniu rozmiarów zanieczyszczenia środowiska wodnego decydować będzie również skuteczność nadzoru i poziom świadomości ekologicznej jej użytkowników.

Ochronie jakości wód powierzchniowych sprzyjać będzie wprowadzenie na obszarze sołectwa zakazu odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych i do gruntu za wyjątkiem w od opadowych. Podobne skutkowałą będzie zasada ochrony istniejących zadrzewień i zakrzewień przywodnych, obudowy biologicznej cieków wodnych oraz zakaz lokalizacji nowych obiektów budowlanych innych niż urządzenia wodne, urządzenia infrastruktury drogowej, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych może stwarzać nieprawidłowe, nadmierne nawożenie gruntów rolnych, które następnie poprzez proces infiltracji lub spływu będą przedostawały się wód powierzchniowych i wgłębnych. W granicach opracowania nie ma zlokalizowanych punktów monitoringu krajowego ani regionalnego jakości wód podziemnych. Ponieważ jak wskazano powyżej JCWPd 121 wyznaczone na terenie województwa świętokrzyskiego nie mają statusu zagrożenia nie osiągnięcia dobrego stanu, nie wykonano monitoringu tzw. operacyjnego. Monitoring operacyjny prowadzi się w celu dokonania oceny stanu chemicznego wszystkich JCWPd uznanych za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych oraz stwierdzenia obecności długoterminowych tendencji wzrostowych stężenia wszelkich zanieczyszczeń pochodzenia antropogenicznego. Monitoringiem operacyjnym objęte są te JCWPd, które zarówno w procesie wstępnej oceny stanu chemicznego zostały uznane za zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu do 2015r. W związku z tym wprowadzenie nowego zainwestowania nie naruszy zmian jakościowych wód podziemnych. Nowe zagospodarowanie jest zgodne z celami środowiskowymi wynikającymi z „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” w odniesieniu do jednolitych części wód.

Na terenie sołectwa nie istnieje zorganizowany system odprowadzania wód opadowych i roztopowych. Na obszarze planu wody opadowe i roztopowe z terenów zabudowy mieszkaniowej i letniskowej zostaną odprowadzone powierzchniowo na tereny zielone działek budowlanych, natomiast z terenów dróg i obiektów usługowych i placów utwardzonych zostaną odprowadzone do odbiorników po wcześniejszym ich oczyszczeniu jeżeli przepisy odrębne będą tego wymagać zostaną odprowadzone do odbiorników. Rozwiązania takie pozwolą na zachowanie standardów czystości tych wód zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków jakie należy spełniać przy wprowadzaniu ścieków do wód i do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego.

Na terenie projektu mpzp nie istnieje żadne potencjalne zorganizowane źródła ścieków przemysłowych mogące stanowić zagrożenie dla jakości środowiska gruntowo – wodnego.

Wody zaskórne mogą być zasilane wychodniami utworów przepuszczalnych, dlatego odprowadzenie wód opadowych z terenu dróg, należy podczyścić jeżeli przepisy odrębne tego wymagają. Stwierdza się brak zagrożeń dla wód podziemnych ze strony planowanych inwestycji.

Głównym celem ochrony wód podziemnych jest zahamowanie procesów ich zanieczyszczenia, a w miarę możliwości przywrócenie i zachowanie ich naturalnej jakości dla obecnych i przyszłych użytkowników oraz zachowanie naturalnej funkcji tych wód w ekosystemie.

Wpływ na stan gleb.

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego będzie związana ze zmniejszeniem powierzchni terenów rolnych dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej i usług,

Realizacja inwestycji komunikacyjnych oraz przewidywane nasilenie ruchu pojazdów przyczynią się do wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza, które z kolei wraz z opadami atmosferycznymi mogą przenikać do gleb. Ponadto należy się spodziewać podwyższenia udziału zanieczyszczeń powstających w wyniku zimowego utrzymania dróg.

Wzrost ilości ścieków związany z powstaniem nowych terenów zabudowy może spowodować zwiększenie ewentualnego przedostawania się ich do gruntów. Szczególną uwagę należy więc zwrócić na sprawność i szczelność kanalizacji w kontekście zabezpieczenia przed ewentualnymi przeciekami do gruntu. Zagrożenie, które może wiązać się lokalnie ze wzrostem zanieczyszczenia gleb jest składowanie nawozów i środków chemicznej ochrony roślin. Również nieprawidłowe, nadmierne nawożenie gruntów rolnych może stać się przyczyną negatywnych zmian fizyko-chemicznych gleb.

Ochronie gleb będzie sprzyjać wprowadzenie na obszarze sołectwa zakazu odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych i do gruntu. Ponadto ochronie gleb będzie także sprzyjało odprowadzenie wód opadowych po wcześniejszym podczyszczeniu w separatorach jeżeli przepisy odrębne będą tego wymagać.

Projektowane zmiany przeznaczenia terenu, w mało istotny sposób naruszy zasoby szaty roślinnej w regionie. Na terenie nie stwierdzono również gatunków roślin chronionych i naturalnych. Siedliska naturalne i chronione pojawiają się dopiero poza granicami terenu objętego planem.

Wpływ na jakość powietrza.

Na terenie sołectwa nie są zlokalizowane duże źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Wprowadzanie pyłów i gazów do atmosfery związane jest tutaj głównie z dwoma źródłami, jakimi są obiekty mieszkalne, obiekty produkcji i usług, projektowane drogi oraz napływ zanieczyszczeń z obszaru Kielc. Pierwsza grupa dotyczy ogrzewania budynków i przygotowania ciepłej wody użytkowej. Obecnie wiele obiektów istniejących na obszarze objętym projektem planu jest ogrzewane przez kotłownie domowe opalane węglem i koksem, co w znacznym stopniu przyczynia się do zanieczyszczenia powietrza.

Projekt planu miejscowego przewiduje dla systemów zaopatrzenia w ciepło rozwiązania oparte na paliwach stałych i ekologicznych (gaz, energia elektryczna, olej opałowy, kolektory słoneczne itp.). Stan sanitarny powietrza w sołectwie zależał więc będzie od tego, jakie paliwa będą preferowali mieszkańcy oraz od napływu zanieczyszczeń z zewnątrz.

Obniżeniu poziomu emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego nie sprzyja fakt, że gmina Daleszyce nie jest zgazyfikowana. Docelowo przewidziana jest gazyfikacja obszaru całej gminy, w tym teren objęty projektem planu. W przypadku braku sieci gazowej projekt planu miejscowego dopuszcza rozwiązania indywidualne w oparciu o gaz butlowy propan-butan.

Wzrost poziomu zanieczyszczeń powietrza może nastąpić wzdłuż dróg o dużym natężeniu ruchu samochodowego. Zwiększenie tego ruchu będzie związane z powstaniem nowych terenów mieszkaniowych oraz dalszym wzrostem poziomu motoryzacji społeczeństwa. Wzrost natężenia ruchu połączony z jednoczesnym stałym postępowaniem w ograniczaniu zawartości substancji toksycznych w spalinach i materiałach eksploatacyjnych samochodów, poprawą stanu nawierzchni dróg oraz stopniową wymianą taboru samochodowego nie powinien spowodować znaczącego wzrostu emisji zanieczyszczeń na terenach zabudowanych.

Gospodarka odpadami.

Projekt planu miejscowego przewiduje wzrost terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, letniskową oraz usługi, co spowoduje zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów.

Przyrost ilości odpadów będzie proporcjonalny do wzrostu liczby mieszkańców obszaru oraz liczby i wielkości obiektów produkcyjnych oraz usługowych. Projekt planu miejscowego ustala zasadę odbioru odpadów w systemie zorganizowanym pod nadzorem Urzędu Gminy na zasadzie umów z uwzględnieniem segregacji. Wywóz odpadów będzie się odbywał na składowisko odpadów w Skarżysku - Kamiennej.

Natomiast odpady niebezpieczne będą składowane w Gminnym Punkcie Odpadów

Niebezpiecznych. Ustalenia projektu planu zakładają segregację odpadów u źródeł ich wytwarzania co przyczyni się do tego, że mniej odpadów będzie wywożone na składowisko.

Odpady mieszane jak i segregowane wywożone będą na składowisko odpadów w Skarżysku-Kamiennej. Zaleca się określić takie warunki i zasady bezpieczeństwa gospodarki odpadami, aby nie wywierały negatywnego wpływu na stan środowiska przyrodniczego, zaleca się kontynuację zgodnie z ustawą o odpadach stosowanie metody segregacji odpadów w celu możliwości ponownego ich zastosowania po jego wcześniejszej przeróbce (metoda recyklingu) i odzysku.

Pola elektromagnetyczne.

Emitorami pól elektromagnetycznych na obszarze objętym projektem planu miejscowego są istniejące (15 kV) i planowane linie elektroenergetyczne napowietrzne o napięciu 15 kV oraz stacje transformatorowe, przebiegające wzdłuż zabudowy mieszkaniowej, po jej północnej i południowej stronie. Dla linii elektroenergetycznych i stacji transformatorowych ustalono w ustaleniach projektu planu miejscowego strefy techniczne, z możliwością jej zagospodarowana na warunkach określonych w przepisach odrębnych, a w szczególności zakaz lokalizacji obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Zaleca się przyjęcie odległości – stref technicznych min. 7 m od osi linii napowietrznych średniego napięcia (15kV) po obu stronach linii i stacji transformatorowych, min. 3 m od osi linii napowietrznych niskiego napięcia po obu stronach linii, zgodnie z normą PN-E-05100, ewentualne zbliżenie budynków do osi linii należy uzgodnić z zarządcą linii.

W obrębie terenu objętego planem dopuszcza się lokalizację obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej przy uwzględnieniu dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych jakie muszą być spełnione dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i miejsc przebywania dla ludzi, z uwzględnieniem przepisów odrębnych. W celu minimalizacji zagrożenia należy stosować się przy lokalizacji takich obiektów do norm określonych w przepisach odrębnych. Należy jednak podkreślić, że w kwestii telefonii komórkowej następuje bardzo szybki rozwój technologii. Obecnie nowoczesne wieże pracują z wyższymi pasmami częstotliwości. Z wielu pomiarów oraz badań wynika, że nowoczesne anteny posiadają nadajniki o mniejszych mocach, co przekłada się na zmniejszenie niekorzystnego zasięgu oddziaływania promieniowania niejonizującego. Obiekty te, jeżeli powstaną, pod względem kolorystyki i konstrukcji powinny być zharmonizowane z otoczeniem, w celu ochrony walorów krajobrazowych otoczenia.

Dopuszczalne wartości parametrów fizycznych pól elektromagnetycznych zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów.

Wpływ na walory przyrodnicze.

Na obszarze objętym projektem planu w odniesieniu do zbiorowisk roślinnych można zaobserwować następujące zjawiska:

- ⇒ kurczenie się (a miejscami całkowity zanik) naturalnych zbiorowisk roślinnych;
- ⇒ zmniejszanie się zasięgu występowania gatunków rodzimych;
- ⇒ wkraczanie gatunków obcych do zbiorowisk naturalnych;
- ⇒ powstawanie i rozszerzanie się zasięgów zbiorowisk antropogenicznych.

Przebieg ww. procesów pozostaje w ścisłym związku ze zróżnicowaniem form użytkowania terenu.

Zmiany zachodzące w zbiorowiskach idą w kierunku coraz większej ich antropogenizacji, zwłaszcza w sąsiedztwie terenów mieszkalnych i rolnych.

Na terenie objętym zmianą planu największe zagrożenia dotyczące walorów przyrodniczych będą ze zmniejszeniem powierzchni biologicznie czynnej i przekształceniami zbiorowisk roślinnych, co z kolei będzie oddziaływać na populacje zwierząt. Wprowadzenie nowej zabudowy oraz innych obiektów będzie się odbywało kosztem terenów rolnych, w związku z tym zmniejszy się powierzchnia biologicznie czynna. W

ustaleniach projektu planu wprowadzono zasady zagospodarowania zmierzające do redukcji powierzchni koniecznych wyłączeń, czemu służyć będzie m.in.: ustalenie wskaźników intensywności zabudowy, minimalnych powierzchni działek w zabudowie mieszkaniowej oraz ustalenie powierzchni biologicznie czynnej.

Szczegółnej ochronie zgodnie z projektem planu podlegają zadrzewienia i zakrzewienia w celu ochrony walorów krajobrazowych i ochrony gleb przed erozją. Plan wprowadza również nakaz bezwzględnej ochrony przed osuszaniem małych i okresowych zbiorników wodnych. Siedliska te cechują się znaczną bioróżnorodnością. Ewentualne prowadzenie regulacji cieków powinno się odbywać przede wszystkim metodami biologicznymi z ograniczeniem prostowania i skracania ich biegu. Projekt wprowadza również zakaz budowy obiektów kubaturowych na terenie łąk i dolin rzecznych stale lub okresowo prowadzących wody.

Projekt zmiany planu dopuszcza lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej w rozumieniu do przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi, w szczególności o ochronie przyrody i środowiska.

Zdrowie ludzi.

Do czynników środowiskowych, które w sposób bezpośredni oddziałują na zdrowie człowieka należy zaliczyć: stan zanieczyszczenia środowiska oraz poziom hałasu. Obecny stan środowiska w sołectwie pozwala określić istniejące warunki jako generalnie sprzyjające zdrowiu człowieka.

Przeznaczenie w projekcie planu miejscowego części terenów pod zabudowę spowoduje wzrost liczby ludności. Będzie się to odbywać jednocześnie z intensyfikacją zabudowy, porządkowaniem chaotycznej struktury przestrzennej, rozbudową i modernizacją infrastruktury. Powodem konfliktów na tle uciążliwości dla ludzi może być łączenie funkcji mieszkaniowej z działalnością usługową. Jednak w obecnych realiach nie da się tego całkowicie uniknąć. Związane jest to z tym, że usługi i drobna wytwórczość są często podstawowym lub uzupełniającym źródłem dochodu dla mieszkańców. Należy również dodać, że uciążliwość obiektów, w których prowadzona będzie działalność gospodarcza nie może wykraczać poza teren, do którego prowadzący działalność posiada tytuł prawny. Ustalenia projektu planu nie sprowadzają terenów przemysłu, które stanowiłyby zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi.

Zapisy projektu planu dążą do rozwoju przestrzennego gminy w taki sposób aby warunki zamieszkania dla jej mieszkańców były jak najbardziej korzystne. Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego spowoduje uporządkowanie strefy funkcjonalno przestrzennej, systemu komunikacji oraz innych elementów mających pośredni lub bezpośredni wpływ na życie lokalnej ludności na terenie projektu mpzp. Warunki życia ludności powinny ulec poprawie w związku z realizacją nowych terenów mieszkaniowych oraz utworzenia nowych miejsc pracy. Lokalizacja nowej zabudowy mieszkaniowej uwzględniona została na podstawie wyboru odpowiednich dobrych warunków gruntowo – wodnych co wpłynie pozytywnie na jakość warunków zamieszkiwania. Projekt zmiany planu nie przewiduje terenów przemysłowych stanowiących uciążliwość dla zabudowy mieszkaniowej.

Zgodność z uwarunkowaniami opracowania ekofizjograficznego.

Analiza opracowania ekofizjograficznego była punktem wyjścia do dokonania oceny zgodności zapisów projektu planu miejscowego z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Należy stwierdzić, że analizując dyspozycje przestrzenne zidentyfikowano konflikty pomiędzy lokowanymi w planie funkcjami, a naturalnymi predyspozycjami terenu określonymi w tym opracowaniu. Dotyczy to w szczególności zabudowywania dolin rzecznych oraz terenów o niekorzystnych warunkach fizjograficznych dla zabudowy. Tereny przewidziane do zabudowy położone są w terenach o korzystnych warunkach fizjograficznych dla rozwoju tej funkcji.

Zgodność z przepisami dotyczącymi obszarów i obiektów chronionych.

W toku analizy ustaleń projektu planu miejscowego nie stwierdzono istotnych naruszeń wymogów prawa ochrony środowiska dotyczących gospodarki przestrzennej i jej oddziaływania na środowisko elementów zagospodarowania.

Teren objęty granicami planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego w granicach obrębu geodezyjnego Czerwona Górka, gm. Łączna wyznaczono zgodnie z Uchwałą Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2015 r. poz. 2655) strefę krajobrazową "B" i "C". Ustalenia planu w zakresie strefy krajobrazowej "B" nie kolidują z zasadami ochrony wynikającymi z powyższej uchwały, ponieważ teren nią objęty pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu. Natomiast w strefie krajobrazowej "C" nie ustalono zakazów. Projektowane zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym nie spowodują znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko i cele ochrony obszarów chronionych. Projekt planu zakłada wyłączenie z zabudowy doliny stale i okresowo prowadzące wody, jako tereny o niekorzystnych warunkach fizjograficznych dla rozwoju zabudowy.

Po dogłębnej analizie, jak stwierdzono powyżej - tereny zabudowy nie będą powodować znacząco negatywnych oddziaływań na cele i przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 oraz ich integralność i powiązania z innymi obszarami Natura 2000. W związku z tym nie zachodzi konieczność przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej w myśl ustawy o ochronie przyrody. Ponadto projektowane zagospodarowanie wskazane w projekcie planu miejscowego nie zmniejszy znacząco powierzchni siedlisk przyrodniczych i nie zmniejszy znacząco liczebności gatunków, będących przedmiotem obszaru Natura 2000. Siedliska przyrodnicze będą utrzymane we właściwym stanie ochrony, będzie zachowany ich naturalny zasięg, zachowana będzie specyficzna struktura i funkcja siedlisk. W związku z tym nie pogorszy się stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, będących przedmiotem obszaru Natura 2000.

Przewidywane znaczące oddziaływanie planowanej realizacji gazociągu wysokiego ciśnienia na środowisko przyrodnicze przedstawia się następująco:

	Oddziaływanie								
	Bezpośrednie	Pośrednie	Wtórne	Skumulowane	Krótkoterminowe	Średnioterminowe	Długoterminowe	Stale	Chwilowe
Ludzie	-	-	-	-	-faunę i florę	-	-	-	-
Fauna i flora	+	+	-	-	+	-	-	-	-
Gleba	+	+	-	-	+	-	-	-	-
Woda	-	+	-	-	+	-	-	-	-
Powietrze	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Klimat	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Dobra materialne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Dobra kultury	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Krajobraz	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Z analizy powyższego zestawienia wynika, że planowana do realizacji inwestycja posiadać będzie jedynie krótkotrwałe (jedynie w fazie budowy) oddziaływanie na faunę i florę, glebę oraz wodę. Po zakończeniu prac budowlanych oddziaływanie do zostanie zakończone.

Rozpatrywane przedsięwzięcie ma na celu poprowadzenie nowego odcinka gazociągu, tym samym nieuniknione jest jego oddziaływanie na środowisko. Projektowana budowa gazociągu jest inwestycją liniową, przy której realizacji konieczne jest wykonanie wykopów w celu położenia rur. Głównym i bezpośrednim zagrożeniem dla środowiska w przypadku tego typu inwestycji jest niszczenie siedlisk podczas prowadzenia prac ziemnych. To z kolei niekorzystnie wpływa na gatunki zamieszkujące te siedliska. Realizowana inwestycja będzie wpływała negatywnie na środowisko przyrodnicze głównie na etapie prac budowlano-montażowych. W trakcie bezawaryjnej eksploatacji gazociągu oddziaływania takiego nie będzie. Przy ocenie wpływu inwestycji brano pod uwagę szkody w środowisku naturalnym wynikające z fragmentacji lub uszkodzenia siedlisk w następstwie zajęcia ich pod nową linię gazociągu. Obszar zajęty pod prace terenowe wynosił będzie, wg danych zawartych w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia przedstawionej przez Zlecającego, 20 m na terenach otwartych i 10 m w terenach leśnych. Oprócz tego jako tereny, na których mogą zostać zniszczone cenne siedliska należy uwzględnić drogi dojazdowe i miejsca składowania ziemi z wykopów czy przewiertów, sprzętu oraz materiałów. Należy stwierdzić, iż budowa gazociągu będzie miała najmniejszy wpływ na wszystkie siedliska i gatunki, jeśli zostanie przeprowadzona poza sezonem lęgowym (wegetacyjnym). Z ustawy o ochronie przyrody wynika, że dla ptaków okres ten zawiera się pomiędzy 16 października a końcem lutego. Ze względu na niekorzystne warunki pogodowe – opady deszczu, które często panują w październiku powodując nadmierne rozmiękczenie gruntu, a w efekcie przyczyniając się do większych zniszczeń podłoża i roślinności powodowanych przez ciężki sprzęt, proponujemy zmianę tego terminu na 16 września – koniec lutego. W przypadku kolizji inwestycji z obszarami cennymi pod względem przyrodniczym należy wykonać czynności minimalizujące wystąpienie szkód w środowisku przyrodniczym. Mogą to być następujące działania:

- wykonanie przewiertów pod cennymi siedliskami i wszystkimi naturalnymi ciekami wodnymi,
- przesunięcie trasy przebiegu gazociągu poza obszar występowania cennych siedlisk,
- maksymalne zawężenie obszaru zajętego pod prace terenowe,
- zdjęcie i ponowne ułożenie darni,
- zaplanowanie miejsc składowania ziemi z wykopów i przewiertów, poza cennymi siedliskami,
- zaplanowanie miejsc składowania materiałów i sprzętu, poza cennymi siedliskami,
- zaplanowanie dróg dojazdowych, poza cennymi siedliskami,

Niezależnie od proponowanych działań minimalizujących wystąpienie szkód, na całej trasie przebiegu gazociągu podczas wykonywania prac należy:

- zdjąć warstwę żyznej ziemi humusowej z powierzchni, na której będzie się znajdował wykop,
- zasypać i zagęścić wykop w jak najkrótszym czasie po ułożeniu gazociągu, tak aby powierzchnia terenu nie wykazywała nierówności,
- ponownie ułożyć warstwę humusu.

Wymiana istniejącego gazociągu DN 250, który położony jest poza granicami planu eksploatawanego od kilkadziesiąt lat ma na celu m.in. przeciwdziałanie powstawaniu awarii poprzez: zastosowanie w czasie przebudowy gazociągu - odpowiedniej technologii wykonania oraz użycie rur z materiału charakteryzującego się dużym współczynnikiem wytrzymałości, przeprowadzenia prób szczelności i wytrzymałości oraz zastosowania ochrony elektrochemicznej rur.

Należy dodać, że projektowany gazociąg jest częścią sieci gazowych zlokalizowanych w całym kraju i ma za zadanie rozprowadzenie gazu, poprzez transport gazu bezpośrednio do użytkownika. Niniejsze przedsięwzięcie - *Przebudowa gazociągu przesyłowego w/c DN 250 - na gazociąg w/c DN 300*

- ma na celu poprawę bezpieczeństwa poprzez eliminowanie powstawania awarii (rozszerzenia zużytych rur), oraz zwiększenie przepustowości gazociągu w celu dostarczenia gazu dla większej liczby odbiorców.

Zmiany w krajobrazie w wyniku realizacji planu nie nastąpią, ponieważ planuje się tu budowę gazociągu, który będzie realizowany pod powierzchnią ziemi. Rzeźba terenu również nie ulegnie zmianie.

W wyniku realizacji inwestycji warunki hydrologiczne nie ulegną zaburzeniu. Przebudowa gazociągu następowała będzie w obrębie cieków wodnych. Układanie gazociągu pod ciekami wodnymi realizowane będzie metodą przewiertu, wyniku czego koryta cieków nie zostaną zniszczone. Przejście gazociągu pod ciekami wodnymi wymagać będzie uzgodnienia z zarządcami tych cieków.

Teren nie wymaga wyłączenia terenu rolnego z produkcji rolniczej, gdyż po zakończeniu robót budowlanych teren będzie w dalszym ciągu wykorzystywany rolniczo. Krótkotrwale ulegnie jedynie struktura profilu glebowego poprzez przemieszanie.

Planowana inwestycja nie wpłynie negatywnie na jakość powietrza, gdyż planowana inwestycja nie stanowi źródła zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego. Wręcz przeciwnie globalnie przyczyni się do zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego, ponieważ więcej odbiorców indywidualnych będzie mogło korzystać z gazu jako nośnika energii, przez co wyeliminowane będą stałe nośniki energii i ciepła.

W wyniku realizacji planu nie będą powstawać odpady.

Planowana inwestycja nie będzie źródłem promieniowania elektromagnetycznego.

Planowana inwestycja nie będzie mieć negatywnego wpływu na walory przyrodnicze.

Planowana inwestycja nie będzie mieć negatywnego wpływu na zdrowie ludzi, gdyż położona będzie poza obszarami zamieszkałymi przez ludzi. Planowana do realizacji inwestycja, a mianowicie budowa nowego gazociągu wysokiego ciśnienia wykonana będzie w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami technicznymi i nowoczesnymi materiałami. W związku z tym strefa kontrolowana, tzw. strefa bezpieczeństwa pokrywająca się ze strefą oddziaływania gazociągu na tereny sąsiednie wynosić będzie 3 m od osi gazociągu w sumie będzie to pas o szerokości 6 m. W strefie tej obowiązywać będzie zakaz zabudowy, oraz utrzymywania zieleni wysokiej w terenach leśnych. Poza terenami leśnymi teren ten będzie można wykorzystywać rolniczo. Z uwagi na bardzo mały zasięg oddziaływania na tereny sąsiednie przedmiotowego gazociągu należy stwierdzić, że nie będzie on miał negatywnego wpływu na zdrowie i bezpieczeństwo ludzi.

Dla porównania obecnie użytkowany gazociąg wysokoprężny posiada strefę kontrolowaną 15 m od jego osi. Gazociąg ten jest skorodowany i każdym momencie grozi rozszczelnieniem.

Tak, więc budowa nowego gazociągu wpłynie korzystnie na zdrowie i bezpieczeństwo ludzi. Porównanie zasięgu strefy bezpieczeństwa przemawia za wykonaniem planowanej inwestycji w jak najkrótszym czasie.

Podsumowanie.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego nastąpią pewne zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym tego sołectwa. Będą się one odnosiły do budowy nowej zabudowy spełniającej funkcje zabudowy mieszkaniowej, produkcyjnej wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną oraz terenu projektowanych dróg wewnętrznych. Na obszarze opracowania na części terenów zostaną wprowadzone zalesienia. Zatem na części obszarów obecnie użytkowanych jako tereny rolnicze lub nieużytkowanych, pokrytych roślinnością synantropijną, powstaną nowe inwestycje o charakterze mieszkaniowym i gospodarczym. W zakresie oddziaływania na środowisko przyrodnicze planowanej zabudowy wraz z obsługą komunikacyjną stwierdza się umiarkowane oddziaływanie. Potencjalnie nastąpi wzrost zanieczyszczeń związanych z rozwojem komunikacji oraz ogrzewaniem budynków. Należy jednak zaznaczyć, że ten potencjalny wzrost zanieczyszczenia powietrza oraz poziomu hałasu nie będzie przekraczał wartości dopuszczalnych zapisanych w aktualnie obowiązujących przepisach prawa, co wynika

z ustaleń projektu planu miejscowego. W przypadku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się negatywnych, niepożądanych skutków na poszczególne komponenty środowiska jak i zdrowie ludzi. Ponadto w projekcie planu miejscowego przedstawiono szereg rozwiązań i propozycji łagodzących niekorzystne oddziaływania, tak aby nie zostały naruszone standardy jakości środowiska oraz wprowadzono zakazy i ograniczenia dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego. Ustalenia projektu planu dopuszczają przedsięwzięcia, które muszą dotrzymać standardy jakości środowiska ustalone przepisami odrębnymi a oddziaływanie należytych do nich instalacji nie może wykraczać poza teren, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

Prognoza oddziaływania na środowisko przeprowadzona dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykazała, że planowane funkcje terenu nie będą miały znaczącego wpływu na środowisko i form ochrony przyrody oraz nie będą zwiększone w stosunku do stanu istniejącego.

Planowane zagospodarowanie wskazane w projekcie planu nie spowoduje istotnego wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza, zwiększenia hałasu jak również pogorszenia jakości wód powierzchniowych podziemnych w stosunku do stanu obecnego, a także nie wpłynie na bioróżnorodność obszaru objętego projektem planu. Na poprawę klimatu akustycznego, ochronę przyrody, jakości powietrza oraz prowadzenia właściwej gospodarki wodno – ściekowej wpływa szereg działań zaproponowanych w projekcie planu ograniczających lub zapobiegających negatywnemu oddziaływaniami na środowisko jak i przyrodę.

IV. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzonej do tego wyboru albo wyjaśnienia braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zaproponowane w projekcie planu rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenu, sposobu jego zagospodarowania, warunków dla projektowanej zabudowy oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej, gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianego obszaru. Nie istnieje zatem potrzeba wskazania alternatywnych rozwiązań w stosunku do zaproponowanych.

W trakcie prac nad opracowaniem niniejszej prognozy nie napotkano trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

BIBLIOGRAFIA

- Atlas Rzeczypospolitej Polskiej*, Warszawa 1994.
- Andrzejewski R., Weigle A. (red.): *Różnorodność biologiczna Polski*, Warszawa 2003.
- Kondracki J.: *Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne*, Warszawa 1994.
- Kondracki J.: *Geografia regionalna Polski*, Warszawa 1998.
- Liro A. (red.): *Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET — Polska*, Warszawa 1995.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Łączna.
- Mapy ewidencji gruntów gminy Łączna.
- Mapa glebowo-rolnicza gminy Łączna.
- Opracowanie ekofizjograficzne gminy Łączna.
- Plan gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego, Kielce 2003.
- Plan urządzenia lasów Nadleśnictwa Zagnańsk.
- Program ochrony gruntów w woj. świętokrzyskim, JUNG Puławy 2001.
- Program ochrony środowiska dla województwa świętokrzyskiego, Kielce 2003.
- Raporty o stanie środowiska, WIOŚ, Kielce.
- Roczniki statystyczne, Urząd Statystyczny w Kielcach.
- Sidło P., Stachurski M., Wójtowicz B.: *Przyroda województwa świętokrzyskiego*, Kielce 2000.
- Stan środowiska w województwie świętokrzyskim w roku 2005 WIOŚ 2006.

Waloryzacja rolnicza gleb Polski (wg gmin), JUNG Puławy 1981.

